WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXV. Ч. 122. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 27-го ЧЕРВНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE, 27, 1958 No. 122. VOL. LXV.

СТАРШИНИ МОЖУТЬ НЕ ПОГОДЖУВАТИСЯ З ПЛЯНОМ ПРЕЗИДЕНТА

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ОБІЦЯЄ НЕ КАРАТИ ВІЙСЬКОВИКІВ, ЯКІ В КОНҐРЕСІ КРИТИКУВАТИМУТЬ ПЛЯНИ ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Секретар оборони Ніль Г. МекЕлрой 25-го червня заявив на письмі голові Сенатської Комісії Збройних Сил, сенаторові Ричардові Б. Расселлеві, що він не буде карати жадного шефа збройних сил за те, що висловлював протилежні думки до Президентової опінії в справі реорганізації департаменту оборони. Але секретар оборони застеріг собі право висловлювати „невдоволення і жаль" з приводу того, що шефи окремих родів збройних сил не погоджуються з своїм командантом — Президентом ЗДА. Цей лист секретаря оборони закінчив його спір із сенатором Расселлом, який виник після того, коли МекЕлрой висловив був своє невдоволення й критику шефа морських операцій адмірала Арлі А. Бирка, який на Сенатській Комісії Збройних Сил критикував організаційний плян Айзенгавера. Сенатор Расселл домагався письмової заяви від секретаря оборони про те, що шефи збройних сил можуть безкарно виявляти свої думки в конґресових комісіях, і заявив, що не покликуватиме на свідків військовиків так довго, поки МекЕлрой не складе вимаганого запевнення. Діставши листа від МекЕлроя, сенатор Расселл заявив, що вже найближчого тижня продовжуватиме переслухання в Сенаті, на які запросив шефа штабу армії генерала Максвелла Д. Тейлора і команданта корпусу морської піхоти генерала Рандолфа Мек Пейта. Але секретар оборони в своєму листі до сенатора Расселла зазначив, що кожний шеф збройних сил під час своїх зізнань в Конґресі повинен пам'ятати, що його обов'язком є не тільки бути щирим у своїх поглядах, але й пам'ятати про те, що „він є членом організації оборони". — В сенатській комісії зізнавали цивільні особи про Президентів плян реорганізації Пентаґону. І так колишній співробітник першого секретаря оборони після об'єднання збройних сил Джеймса Форрестолла, нюйоркський банкір Фердінанд Еберстедт заявився проти такої великої децентралізації, яку пропонує Айзенгавер. Виявилося, що два демократичні сенатори Майк Мансфілд і Пол Даглес поширюють листа між своїми колеґами, в яких гостро критикують не тільки плян Президента, але навіть той законопроєкт, який є лагідніший і який вже прийняла Палата Репрезентантів.

12-річний хлопець предложив Пентаґонові плян випущення ракети з людиною

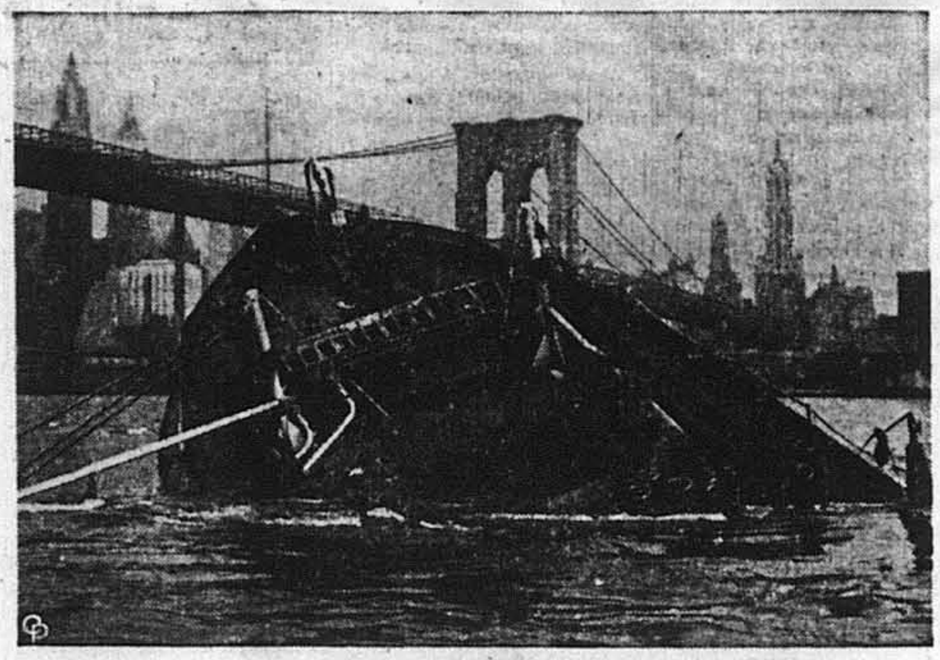
Вашингтон. — Крайова Наукова Фундація прийняла плян 12-річного хлопця з Ню Йорку випущення в космічні простори керованої ракети з людиною на протяг двох тижнів. Визначний науковець із Пентаґону заявив, що той плян має всі дані для того, що його „можна б здійснити". Автором цього проєкту є 12-річний Джонстен Оровіц із Ню Йорку, син власника департаментової крамниці. Він читав численні книжки про керовані ракети і тепер є учнем 7-ої кляси, до якої ходять надзвичайно здібні учні. Він вислав свій плян в листі до голови аґенції, яка займається заавансованими проєктами, і яку очолює д-р Рой В. Джансон. Джансон написав про плян 12-річного винахідника таке: „Ваша пропозиція має всі елементи системи, яку можна здійснити, і, в дійсності, малощо різниться від одного з проєктів, над здійсненням якого нараджуються науковці".

Департамент скарбу цікавився справою Ґолдфайна

Вашинґтон. — Колишній голова Забезпеченевої і Біржової Комісії Сінклер Армстронґ зізнавав на підкомісії Палати Репрезентантів, яка досліджує недогляди в урядових аґенціях, і заявив, що урядовці департаменту скарбу цікавились справою бостонського промисловця Бернарда Ґолдфайна та просили в цій справі інформації від біржової комісії. Армстронґ зізнав, що колишній асистент секретаря скарбу Дейвід В. Кендалл телефонував до нього та запитував, „як стоїть справа зі Східнього Бостону". Армстронґ мав дати інформації підсекретареві скарбу Фредові С. Скрібнерові в справі, „якою цікавився сенатор Пейн". Республіканський сенатор із стейту Мейн Фрідерік Дж. Пейн признався, що він запитував Забезпеченеву і Біржову Комісію в справі однієї компанії Ґолдфайна в Східньому Бостоні. Зізнання в конґресовій комісії свідчать про те, що справа Ґолдфайна втягає щораз більше осіб.

СМЕРТЬ КОРАБЛЯ

Ню Йорк. — На фотознімці побіч — видна з води частина портового наливного корабля „Емпресс Бей", що минулої середи, 25-го червня, зударився на Східній Ріці біля мосту між Манґеттеном і Бруклином зі шведським вантажним кораблем „Небраска" та пішов на дно ріки. На „Емпресс Бей", після зудару наступила експльозія і пожежа, яка частинно пошкодила й Бруклинський міст. Весь корабельний рух на Східній ріці був упродовж дня припинений, бо поверхня води була вкрита розлитою із затопленого корабля нафтою. В катастрофі згинуло дві особи, а 35 було поранених.

Голова Міжнародного Допомогового Комітету просить про допомогу для втікачів

Ню Йорк. — А. Біддел Дюк, який є головою Міжнародного Допомогового Комітету, промовляв на конвенції жіночої організації професіоналістів в готелі Вальдорф-Асторія і закликав Конгрес ЗДА і президента Айзенгавера, щоб практичним способом допомагали політичним втікачам та допомогли визнати 1959 рік Світовим Роком Втікачів. Дюк домагався, щоб ЗДА підтримали пропозицію, яка виникла в Великій Британії, і яка домагається фінансової допомоги політичним втікачам та збільшення квоти для в'їзду політичним еміґрантам до цієї країни. Пан Біддел заявив, що він має на думці 50,000 осіб, які втекли від комунізму, але покищо ще досі перебувають в таборах для втікачів в Західній Европі. Крім того допомоги потребують 125,000 втікачів, які не живуть в таборах, але які мусять користати з допомоги, щоб жити. Він докладно представить долю 200 тисяч мадярських втікачів, які під час і після мадярського повстання в 1956 році мусіли втікати з Мадярщини, і не хочуть туди вертатися.

Американці заощадили рекордово високу суму під час господарської знижки

Вашинґтон. — Рада Федерального Гіпотетичного Банку повідомляє, що давніші передбачення деяких економістів здійснилися, бо потверджується, що американці під час господарської знижки в першій чверті цього року заощадили рекордово високу суму 5,600,000,000 долярів. На ці ощадності складалися: — ощадності в банках, куплені державні бонди та видатки на забезпечення на життя. Цьогорічні ощадності були більші як під час війни в 1944 р., коли сума ощадносей дійшла була також до рекордової висоти. В дні 31-го березня сума всіх ощадностей в ЗДА становила велику суму 268,225,000,000 долярів. Згідно з повідомленням ради ФГБ, американці поглибили були господарську затримку не тому, що не мали грошей на купівлю нових товарів, тільки тому, що замість купувати, — складали свої гроші до банків, купували за них федеральні бонди або забезпечували себе на життя в забезпеченевих інституціях. Для порівняння треба згадати, що в першій чверті 1957 року американці заощадили були 3,800,000,000 долярів, а в цьому році в цьому самому часі 5,600,000,000 долярів.

Фльоті не вдалося випустити сателіта „Ванґард"

Кейп Канаверал, Флорида. — В дуже ранніх годинах 26-го червня команда фльоти пробувала випустити нового штучного сателіта з допомогою ракети „Ванґард", але ця проба не вдалася, бо друга частина ракети несправно діяла, як про це можна було довідатися з радіових сиґналів. В „Носі" ракети був 20-цалевий штучний сателіт Землі разом із всіми потрібними інструментами до міряння променів „екс" та до вияснення „мистерійної електричної енерґії", яка знаходиться на висоті понад 600 миль від Землі. Про існування цього струму повідомляли ті сателіти („Експлорери"), які випустила армія. Ракета „Ванґард" полетіла 38 миль вгору і, після того, як перша її частина згоріла, впала 145 секунд пізніше на землю. Випущення відбувалося в 1:01 години по півночі 26-го червня.

І комуністи діставатимуть пашпорти на виїзд закордон

Вашингтон. — Минулого тижня Найвищий Суд ЗДА вирішив, що приналежність до Комуністичної партії не може бути причиною для невидання пашпорту на виїзд закордон. Тепер, 25-го червня, директорка пашпортового бюра в державному департаменті панна Френсіс Дж. Найт повідомила, що не будуть вимагати від прохачів видання пашпортів виповнювання рубрики про приналежність до Комуністичної партії. Внаслідок рішення Найвищого Суду негайно видадуть пашпорти тим всім особам, яким досі відмовляли видання дозволу на виїзд із ЗДА тому, що вони були комуністами, або не хотіли виповнити рубрики про те, чи мали зв'язки з комуністами.

Ґолова Козачого Представництва відвідав УНС і „Свободу"

Дзерзі Ситі. — Минулої середи, 25-го червня, приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу та В-ва „Свобода" відвідав п. Василь Глазков, голова Верховного Козачого Представництва закордоном, відбувши довшу розмову з гол. предс. УНСоюзу п. Д. Галичином та редакторами „Свободи". Верховне Козаче Представництво репрезентує коло 35,000 козаків у вільному світі, з чого приблизно 13,000 є зорганізованих. Цей козачий рух, що розпоряджає також рядом своїх публікацій, є строго антикомуністичний та змагає до розчленування російської імперії на національні держави, між ними і козачу. Українців, білорусів та інші не-російські народи теперішньої совєтської імперії вважають козаки своїми природніми союзниками та спільно з ними змагаються за свою національно-державну незалежність.

СОВЄТИ ЗОРГАНІЗУВАЛИ ДЕМОНСТРАЦІЮ ПЕРЕД АМБАСАДОЮ ЗДА В МОСКВІ

Москва. — Як можна було сподіватися, совєтський уряд зорганізував також вуличну демонстрацію перед американською амбасадою в Москві у „відплату" за демонстрацію, що її мадярські еміґранти влаштували були в минулому тижні в Ню Йорку перед будинком совєтської делеґації до Об'єднаних Націй. Проте ця остання демонстрація, яка відбулась в середу 25 ц.м., була куди скромніша, спокійніша і невинніша, ніж авантури юрби, зорганізовані совєтською поліцією в попередніх днях перед амбасадами Данії і Західньої Німеччини. Совєтська поліція обставила американську амбасаду сильним подвійним кордоном, і його кількакратно скріплювано. Демонстранти дістали заздалегідь наказ обмежитись до криків і несення транспарентів та плякатів. Тому вони навіть не робили спроб обкидувати будинку каменями, биття шиб чи кидання пляшками чорнила. Тому зайвими виявились засоби обережности, що їх застосував заздалегідь, на всякий випадок, американський амбасадор Левеллин Томпсон: він казав урядовцям двох нижчих поверхів перенестись на вищі поверхи будинку та відсунути від вікон меблі й забрати всі документи. Всередині будинку, за сильно забарикадованими входовими дверми, поставлено 12 американських морських вояків, які є сторожею амбасади ЗДА в Москві. ЗДА не зголосили протесту проти тієї демонстрації, зате запротестували проти фальшивого й тенденційного представлення совєтською пресою і радіовисильнею демонстрації, що відбулась в Ню Йорку. В заяві державного департаменту оскаржено просто Совєтів в пляновому зорганізуванні всіх цих протизахідних демонстрацій в Москві.

СССР погрожує зірванням Женевської конференції атомових учених

Москва. — Совєтський уряд несподівано передав в середу 255 ц. м. через американську амбасаду в Москві нову ноту до ЗДА, в якій він домагається, щоб ЗДА визнали принцип, що на випадок осягнення на конференції атомових фахівців в Женеві порозуміння щодо способів контролювання всяких атомових вибухів, — воно зобов'язуватиме автоматично держави до негайного припинення на майбутнє всяких дальших експериментальних вибухів. Совєтська нота твердить, що конференція фахівців скликана виключно для промощення шляху для підписання міжнародного договору про припинення експериментальних вибухів атомової зброї і тому „нема цілі", щоб вона збиралась і радила, коли нема певности, що ЗДА утотожнюватимуть порозуміння на тій Женевській конференції з конечністю припинення атомових дослідів. Совєтська нота покликується при тому на заяву державного секретаря Доллеса з його пресової конференції з 17 ц. м., що Женевська конференція атомових фахівців не пересуджує ще справи переводження атомових дослідів. У зв'язку з цією останньою совєтською нотою державний департамент оприлюднив всі ноти й заяви, що сталися у справі конференції фахівців, які визначили б можливість встановлення контрольно - інспекційної системи, яка виключила б порушення договору про припинення дальших ядрових вибухів. Державний секретар Доллес заявив, що американські вчені і всі інші члени делеґації на Женевську конференцію, яка була призначена на 1 липня, все одно виїдуть туди, частина їх вже виїхала.

Москва веде дволичну гру в справі атомових вибухів

Об'єднані Нації. — Совєтський Союз зажадав у минулий вівторок, щоб ОН „привернули всі права" мешканцям тихоокеанських островів, які — за мандатом від ОН — знаходяться в американському управлінні. Совєтський представник Іван І. Лобанов заявив, що в першу чергу ЗДА повинні негайно припинити свої експериментальні досліди, що ведуться на тих островах. Американський представник відповів, що Совєти вибрали можливо найгірший момент для своєї скарги на терені ОН, бо ж саме на 1-го липня ц. р. визначено початок міжнародної наукової конференції, яка довела б до конвенції про припинення дальших атомових вибухів. За часописними коментарями, СССР веде дволичну гру: з одного боку ніби йому залежить на порозумінні з Америкою, на це вказувала б згода Москви, щоб згадану Женевську конференцію визнати „двосторонньою", — з другого — Москва далі використовує цю справу, всупереч добрим міжнароднім обичаям, для своєї антиамериканської пропаґанди. „Двосторонній" характер Женевської конференції означає переговорювання Заходу із Сходом, ото ж виключає „рівність партнерів" конференції. Тому Польща, Румунія і ЧСР, які братимуть там участь поруч із СССР, належатимуть разом до „східньої" чи „совєтської делеґації".

ЛИВАН ЗАКЛИКАЄ МІЖНАРОДНУ ПОЛІЦІЮ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

НЕ ВИКЛЮЧАЄ ЗВЕРНЕННЯ ДО ОКРЕМИХ ДЕРЖАВ ЗА ЗБРОЙНОЮ ДОПОМОГОЮ

Бейрут. — Президент Ливанської Республіки Каміль Шамун вручив генеральному секретареві Об'єднаних Націй перед самим його відлетом з Бейруту до Ню Йорку в середу 25 червня ц. р. ноту з офіційною просьбою до Об'єднаних Націй — прислати до Ливану збройну силу, яка берегла б суходільних і морських кордонів Ливану. Ливанський президент заявив, що він не має заміру шукати для Ливану збройної допомоги поза Об'єднаними Націями, однак застерігся, що на випадок, коли б його просьба до Об'єднаних Націй не принесла бажаного висліду, він не виключає покористування 51 статтею чартеру ОН. За тією статтею—кожна держава може хапатися в цілях самооборони засобів „колективної безпеки" без звертання до Ради Безпеки ОН, де п'ять постійних членів, між ними Совєти, мають право „вета". Президент Шамун заявив, що Ливан найкраще волів би впоратись без ніякої чужої допомоги з своїми труднощами, однак водночас звернув увагу, що вправа миру в Ливані не є тільки його внутрішньою справою, бо має величезне значення для цілого Середнього Сходу і для цілого світу. Маленька Ливанська армія, яка нараховує всього 8,000 піхотинців, не всилі впоратись з партизанами, які дістають зброю і людей з-поза сирійського кордону. — Один із лідерів внутрішньої ливанської опозиції заявив, що партизани на послугах опозиції поборюватимуть кожне чуже військо на терені Ливану, одинаково Об'єднаних Націй, як будь-якої держави, та що опозиція противиться збільшенню числа військових обсерваторів ОН, яких тепер є сто. Передбачування керівних ливанських державних мужів, що негайно після виїзду генерального секретаря ОН Гаммершилда з Ливану збільшиться активність партизанів — здійснилося. Невідомо тільки, чи ливанській армії всетаки вдасться опанувати ситуацію так довго, поки встигне наспіти будь-яка допомога з-закордону для врятування Ливану для вільного світу.

ЗДА проти участи в міжнародній поліції для Ливану

Вашингтон. — Військові чинники з Пентаґону заявляються проти безпосередньої участи американських військових частин у новій міжнародній військовій формації, що її створили б Об'єднані Нації для висилки до Ливану — твердять часописні вістки. Високі американські військові кола буцім-то вважають, що треба застосувати тут той сам принцип, що був застосований при покликанні до життя міжнародної поліції в ізраїльсько-арабському спорі, а саме, щоб невеличкі континґенти війська надіслали туди менші держави. Воно все ж не виключає самостійної акції американських збройних сил. У зв'язку з цим повідомляють, що ще один курінь морської піхоти — 1.200 до 1.500 вояків — відплив з порту Норфолк на Середземне море для скріплення Шостої Американської Фльоти, що перебуває на турецьких водах. Також Сьома американська армія на терені Німеччини знаходиться від половини травня в стані готовости вислати в кожній хвилині деякі з'єднання на Середній Схід. Що торкається совєтської погрози проти будь-якої військової інтервенції Об'єднаних Націй чи західніх держав в Ливані, то західні політичні чинники порівнюють ту совєтську позицію з тією, яку вони займали у відношенні до Кореї. Совєтські погрози — читаємо в часописних коментарях — не матимуть впливу на рішення західніх чинників.

Греція закидає Анґлії віроломність у справі Кипру

Атени. — Грецький міністер закордонних справ Еванґельос Аверов-Тозіцас заявив у промові в грецькому парляменті в минулий вівторок 24 ц. м., що на підставі переговорів, які велись між англійським і грецьким урядами про проблему Кипру, Греція мала право сподіватися, що англійський проєкт буде куди інший, куди кращий, аніж той, що його зголосила Англія в минулому тижні. Тому грецький міністер закинув Англії, що вона не дотримала своїх приречень. Аверов заявив, що Греція готова зректися на деякий час своєї вимоги щодо признання кипрським грекам права самовизначення, якщо на Кипрі була б встановлена дійсно демократична автономія, яка відповідала б національним аспіраціям тамошніх греків. Однак англійський проєкт кепський, тому Греція знову звернеться із справою Кипру до Об'єднаних Націй. Тим часом англійський губернатор Кипру, сер Гю Фут, виїхав до Лондону, щоб нарадитись з урядом над ситуацією.

В АМЕРИЦІ

● **Американське Лікарське Товариство** стверджує познаки зменшення числа дітей, народжених в цій країні. В першій чверті цього року народилося в ЗДА на 7,000 дітей менше як в тому самому часі 1957 року. Це пояснюють тим, що тепер має одружуватися та ґенерація, яка чисельно була зменшена внаслідок депресії 1930-их років.

● **У місті Сан Хозе**, Каліфорнія, на 99-му році життя помер дослідник Канади й Аляски Алесандер М. Смит внаслідок комплікацій після перелому ноги. Про нього оповідали різні леґенди в Північній Канаді, куди він прибув із Шотляндії юнаком. Мавши 74 роки, він одружився, але жив із жінкою тільки два роки. На Алясці він відкрив поклади нафти.

● **У Йорку, Небраска**, в автомобільній катастрофі згинула ціла родина з 5 членів, яка приїхала туди на вакації з Вашингтону. Авто з цією родиною наїхало на вантажний автомобіл з рогатою худобою. Згинули: батько і мати Вилл і Барбара Зайдлер, дві їхні доньки 5-ти і 2-ох років і теща Вилла Зайдлера, В. Дж. Смитсон.

● **25-го червня** Ню Йорк вкрила така густа мряка („смоґ"), що на кілька годин був припинений рух літаків і кораблів. Не курсували кілька годин і пороми.

● **У Трентоні** помер ветеран еспансько - американської війни Алфред Говзер, залишивши урядові весь свій маєток вартости 10,838 долярів. Не мавши жадної рідні, він призначив 1,800 долярів на свій похорон і оплату місця на цвинтарі.

● **У столиці Перу, Ліма**, відбулася цікава демонстрація: тисячі католичок протестували проти скасування церковними властями першого подружжя президента Мануеля Прада і дозволу йому одружитися з дівчиною з багатої родини Малягів. Жінки закликали „молитися за Церкву, святість родини і перувіянських домашніх вогнищ".

● **Учасники Конвенції Атвентистів**, яка відбувається в Клівленді, Огайо, закликають виявляти в народі ґеніяльних дітей і розвивати їхні здібності, щоб ЗДА могли затримати провід у світі. В цьому заклику підкреслюється, що в деяких країнах з особливою увагою опікуються здібними дітьми.

У СВІТІ

● **Папа Пій XII**, прийнявши на авдієнції групу італійських і чужинецьких бизнесменів, виголосив промову, в якій гостро виступив проти гонитви за зиском у торгівлі й промислі, при якій нехтується засади етики й християнізму. У своїй промові Папа вжив американського вислову „бизнес іс бизнес" і затаврував оправдування безскрупульного ведення торгівлі бизнесовими потребами.

● **В Єгипті** випущено на волю американського археолога Чарлза Артура Мюзеса, засудженого в серпні минулого року на 13 місяців в'язниці і $54,352 кари за спробу, обманувши митних урядовців, вивезти з Єгипту археологічні цінності, що є державною власністю. Вищий суд скасував Мюзесові кару в'язниці і зменшив грошеву кару.

● **Совєтські робітники** направлють шкоду, заподіяну будинкові західньо - німецької амбасади комсомольцями, що їх сама совєтська влада зігнала була на протинімецьку демонстрацію. Одчищають фронтон будинку, заплямлений чорнилом і пописаний різними образливими написами та вставляють у вікна вибиті з них шибки. Проте, совєтський уряд відмовився перепросити західньо-німецьку амбасаду за ту напасть.

● **В Ізраїлі** грозить нова криза уряду Бен Гуріона. Причина її полягає в тому, що ліберальний міністер внутрішніх справ видав був розпорядок, згідно з яким в переписних листках дозволено вписувати в рубриці національність „жид", тим особам, які не належать до мойсеєвого віровизнання. Проти цього запротестувала партія релігійних ортодоксів, відкликавши з уряду двох своїх міністрів. Ця партія стоїть на становищі, що жидом може бути тільки особа мойсеєвого віровизнання. Спір іде також за термін „ізраелі", який охоплює всіх мешканців держави Ізраїлю, незалежно від раси і віровизнання.

● **У Відні** помер на 84-му році життя д-р Макс Граф, найвидатніший австрійський музиколог, автор численних творів з історії музики, лавреат нагороди Відня за пропаґанду австрійської музичної культури за кордоном і найавторитетніший протягом довгих років музичний критик. У циклі лекцій, виголошених в американських високих школах, він виступав, між іншим, з гострою критикою Метрополітен Опери в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc, at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СЕРЕДНЯ ДОРОГА ДЕ ҐОЛЯ

Перших три тижні урядування нового французького прем'єра, генерала Шарля де Ґоля, виявили вже загальний характер його політики і ті головні труднощі, що їх вона мусить перебороти. Де Ґоль, як відомо, прийшов до влади внаслідок заламання парляментарно-демократичної системи у Франції, що привело до партійницького декадансу. Кризу, що закінчилась створенням його уряду, започаткували 13 травня ц. р. в Альжирі реакційні колоністи разом із військовиками, які виписали на своєму прапорі ім'я де Ґоля. Проте, він погодився перейняти владу тільки леґально, з рук президента республіки, після затвердження парляментом і за згодою політичних партій, починаючи від соціялістів на лівому боці аж до „незалежних" на правому, що їх видатних представників, трьох колишніх прем'єрів, він включив до свого уряду. Цей спосіб перебрання влади, персональний склад уряду і перші заяви де Ґоля визначили його політиці дорогу „золотою серединою".

Іти цим шляхом надзвичайно трудно, бо в усіх трьох найважливіших проблемах Франції, що їх де Ґоль мас розв'язати протягом шістьох місяців, на які дістав повновласті від парляменту, діють суперечні сили. І так, у найболючішій справі Альжиру, де протягом майже чотирьох років іде партизанська війна з мусульманськими націоналістами, що борються за свою незалежність, тиснуть де Ґоля, з другого боку, згадані французькі праві екстремісти, які покликали до життя 72-членний Всеальжирський Комітет громадського порятунку. Хоч де Ґоль, під час свого перебування в Альжирі, куди він полетів через два дні після перебрання влади, підкреслив, що єдину леґальну державну владу виконує призначений ним генерал Равль Салян, проте у названому Комітеті засідає також 15 високих військовиків, включно з командантом елітарного з'єднання парашутистів, генералом Жаком Массі, і ні військовики не вирікаються своєї співпраці з реакційними екстремістами і свого впливу на політику, ні згаданий Комітет не резиґнує з своєї ролі неофіційного політичного контролера. Не тільки в Альжирі, але й у метропольтальній Франції праві кола на спілку з Крайовою федерацією парашутистів, що нараховує коло 175,000 членів, явно демонструють свою нехіть розв'язувати альжирську проблему по лінії будь-якій іншій, як тільки по лінії „інтеґрації", себто насправді — асиміляції 9-ох мільйонів мусульманських арабів одним мільйоном французів.

Де Ґоль ступає дуже обережно. Він виразно висловив своє невдоволення з приводу втручання Комітетів порятунку в політику, але не відкликав з тих Комітетів старшин і не скасував тих Комітетів. Він заповів зрівняння в правах „10-х мільйонів альжирських французів", але ще ні разу не вжив слова „інтеґрація". Водночас, він зробив поважні поступки мусульманським сусідам Альжиру, Марокко й Тунісії, погодившись на відкликання відтіль, особливо з Тунісії, французького війська. Французькі праві кола обурюються цим *рішенням, але ціль політики де Ґоля дуже ясна*: здобути собі довір'я прозахідних лідерів марокканського короля Мохаммеда V і туніського президента Бурґуіби, щоб вони з черги впливали заспокоююче на альжирських арабів. І вони дійсно зупиняють реалізацію пляну про покликання до життя еміґрантського націоналістичного уряду для Альжиру, щоб не загострювати атмосфери і взаємин з Францією. Заповіджена на початок липня друга подорож де Ґоля до Альжиру має далі прояснити ситуацію. Наче кидаючи виклик своїм реакційним землякам в Альжирі, де Ґоль заповів, що поїде туди в товаристві колишнього соціялістичного прем'єра, тепер державного міністра Ґю Молле. Цей цікавий експеримент повинен привести до розгри між урядом де Ґоля і французькими екстремістами в Альжирі, що кричать „на шибеницю Молле".

Друга проблема Франції, яка чекає на своє вирішення, — реформа устрою. Праві кола бажають повного скасування парляментарно-демократичної системи й заведення авторитарного режиму. Комуністи ж у кожному скріпленні екзекутивної влади у Франції й обмеженні сваволі партій на терені парляменту добачають „фашизм". Де Ґоль робить тут ставку на здоровий інстинкт мас і на власну популярність, заявивши, що проєкт реформи конституції, що його виготовляють його фахівці, подасть він на плебісцит. Врешті третя справа — санації фінансів Франції — виключає підвищення платень, вимагає від громадян грошей на внутрішню позику і погрожує новими податками, словом, не може бути популярною серед мас. Де Ґоль апелює тут до патріотизму французів.

Закінчити війну в Альжирі без утрати його для Франції, піднести великодержавницький престиж Франції і оздоровити її бюджет при порожній касі — все це дійсно „особливі цілі в особливих часах, що вимагають особливих засобів" — як слушно висловився де Ґоль.

У „ЧОРНОМУ КАБІНЕТІ" НЕ СПЛЯТЬ

Недавно свій черговий фейлетон п. Ікер присвятив „ластівкам" — листам ,що приходять до нас від наших рідних з совєтського потойбіччя. Зокрема — дивним листам, писаним уже не шифрованою, езопівською мовою, з несміливими натяками впереміш із згадками про „щасливе та радісне" життя, а — як пише Ікер, одчайдушно відважним листам, що, уживаючи його характеристики, „ріжуть правду просто з моста і в немилосердний спосіб кплять собі з совєтської дійсности". Отже, запит: „Чи то система тріщить, чи то люди так збайдужніли й загубили ціну життя, що перестали тремтіти за власну безпеку" ...

Справді, тяжко прийти до якогось висновку не то з одного чи десятьох листів, які пишуть до нас з України, але й з цілої епістолярної літератури, що почала була творитися ще від того дня, коли Нікіта Хрущов, уперше посміхнувшись до Заходу, дозволив посилати до Совєтського Союзу листи та посилки.

Бо всі ці листи — це надзвичайно широка гама настроїв і почуттів, що їх списують на папері ближчі й дальші свояки, молодші й старші люди, з більшим і меншим темпераментом, з такою чи іншою поміркованістю.

У листах „звідтіля" приходилося читати справді такі речі ,про які за Сталіна не то на вулиці, а й у себе в хаті страшно було згадати вголос. Не раз трапляються в тих листах високі похвали на адресу капіталістичної Америки; наївні в своїй необережності вислови, які можуть спричинити великі прикрощі не тільки тому, хто їх писав, але й його родині та знайомим; гостро критичні завваги, кожна з яких в цілості підходить під статтю діючого й нині совєтського кримінального кодексу про антирежимну пропаґанду чи інші „контрреволюційні" злочини, за які кожний совєтський суддя, не вагаючись, „припаяє" щонайменше п'ять років з суворою ізоляцією.

І все таки не є це, на нашу думку, ознаками того, що — якби то нам хотілося — совєтський режим тріщить чи люди остаточно збайдужніли і загубили ціну власного життя. Поминаючи можливі винятки, є це, очевидно, щось зовсім інше, дуже небезпечне не для совєтського режиму, а саме для тих, хто такі листи пише. Бо є це результат „політики усмішок", на яку зловився й не один із досвідчених західніх політиків, результат облудної лібералізації режиму, який день-у-день всіма імперськими засобами пропаґанди переконує населення, що він уже не такий, як був за Сталіна, який „дозволяє" навіть себе покритикувати, з себе покепкувати. Порівнюючи наше життя з життям наших близьких під Совєтами, не забуваймо ніколи, що живуть вони під вічним гіпнозом — зранку до ночі, на роботі, на вулиці, на зборах, в кіні, що вони позбавлені можливости об'єктивно оцінювати так, як ми, внутрішні й зовнішні політичні події.

Очевидно, що в лібералізацію совєтського режиму мало хто з підсовєтських людей повірив. Це — рідкі одиниці, невиправні оптимісти, пам'ять яких сягає не далі як на п'ять-десять років. Очевидно також, що у своїй більшості „одчайдушно відважні" листи не є наслідком збайдужіння їх авторів до власного життя. Як масове явище, таке збайдужіння могло б проявлятися радше в періоди посиленого терору, кривавих чисток, в безвиглядних умовах концтаборів, а не в „добі усмішок", амнестій та реабілітацій покійників.

А що так воно є, що лише рідкі одиниці повірили в те, що совєтський режим злагіднів, і розкривають необережно свої душі — стверджують інші листи, і то не тільки з західніх, але й з східніх земель в однаковій мірі. „Не пиши нам більше, бо ми змінили кватиру", — читаємо в одному, кров'ю серця писаному листі. „Не шліть посилок — ми все маємо", — читаємо в другому, писаному нещасною жінкою, що заробляє на місяць 300 рублів і має двох малих дітей. „Дорогий Г., я тобі потроха всего написав, може тобі нецікаве, однак задоволися цим, бо цікаве замкнено ..." — читаємо в третьому короткі, але ж такі пророчисті слова. Видно, що автори цих листів ані на йоту не вірять у те, що режим змінився, вони розуміють, що він лише причаївся, як уже не раз причаювався, щоб потім знову тигрячим скоком метнутися на спину народові. І це стверджують ще й такі натяки в поодиноких листах: „Пишу оце вже, мабуть, останній лист" або: „над нами сильно нахмарює. ."

У державному апараті царської Росії, як відомо, функціонував так званий „чорний кабінет" — відділ перлюстрації закордонної і внутрішньої кореспонденції. Система царської політичної розвідки стояла незмірно нижче від совєтської, а проте перлюстрацією охоплювалось майже всю кореспонденцію „неблагонадійних" осіб. Це цілковитістю розкрилося вже після революції.

Немає сумніву, що совєтський „чорний кабінет", розбудований за останнім словом розвідчої науки й техніки, контролює так чи інакше всю без винятку закордонну кореспонденцію. В цьому розвідчому відділі напевно не бракує фотоцензорів, які роблять фотокопії з кожного листа, що може викликати бодай найменшу підозру. У відділах персональної картотеки, де кожний совєтський громадянин має своє місце, всі ці фотокопії належно сортують, комплектують і ... консервують до якогось часу. Звичайно, „одчайдушно відважні" листи поповнюють досьє — персональну справу авторів і адресатів, як уже обвинувальний матеріял, яким слідчий при потребі скористається в першу чергу. А листи, писані езопівською мовою, з наївними натяками на тьотю чи дядю, які померли двадцять років тому, листи, що хіба тому, хто їх писав, видаються хитромудро замаскованими, можуть спричинити в майбутньому ще більшу неприємність, бож таки дають кожному слідчому необмежений простір для всіляких припущень і фантазувань.

Шибениця, на якій повішено бувшого прем'єра Мадярщини Надя, ще раз пригадала вільному світові, що большевицький звір залишається той самий і в добі усміхненої коекзистенції, і в холодній війні. Про це політичній еміґрації не варто було б і пригадувати, бо на те ж вона й політична. А проте, Міхайловський комітет у Берліні не вгаває, очевидно, сподіваючись витягнути на розправу ще не одну душу зрозпаченого, роз'їденого ностальґією чи безнадійно хворого еміґранта.

У газеті „За возвращеніє на родіну", що її енкаведівський генерал Міхайлов задурно розсилає на адреси еміґрантів, в числі за травень ц. р., в редакційній статті читаємо: „А щодо чуток про те, що амнестовані за постановою Верховного Совєту СССР з 17 вересня 1955 року переходять слідство, а коли приїжджають додому, то їхні справи нібито передається до суду, то все це — дурні вигадки. Амнестія осіб, що співпрацювали з окупантами в період великої вітчизняної війни — непохитний закон нашої держави ..."

Це так у міхайловському листку „За возвращеніє". А ось що читаємо в органі Верховного Совєту СССР, в московських „Ізвєстіях" з 8-го червня ц. р., в рубриці ,Суд': „... Разом з фашистськими загарбниками К. І. Маркевич мешканець с. Черниці Турівського району, Гомельської области, втік до Німеччини, звідки перебрався до Чехословаччини, але в 1945 році (!!) знову появився в Совєтському Союзі. Він дістався до Білоруських лісів і тут зайнявся бандитизмом. В 1946 році його затримали і засудили на 10 років позбавлення волі. В 1956 році він відбув кару, але через якийсь час слідчі органи пізнали в ньому карателя і ката. Гомельський суд засудив Маркевича до найвищої міри покарання — розстрілу. Мешканці с. Черниці однодушно схвалили вирок суду ..."

Така біографія може бути зліплена для кожного поворотця, коли „слідчі органи" вирішать, що годі вже з ним панькатися. І певно мешканці кожного села, де відбудеться над ним суд, однодушно схвалять вирок.

Міхайловський комітет який ґарантує кожному еміґрантові амнестію, „чорний кабінет", який перепускає у вільний світ „одчайдушні" листи, щоб переконати невіруючих, що совєтський режим уже цілком здемократизувався, пропаґанда, яка широкими потоками розливається по країнах Заходу у вигляді совєтських кінофільмів і всякого роду мистецьких ансамблів — це все війна, що її, під хрущовським гаслом „а все таки ми вас знищимо", веде Москва проти вільного світу, і зокрема еміґрації.

В. С-ко

Д-р Михайло Данилюк

З'ЇЗД СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗДОРОВ'Я

(2)

Але тепер назад до з'їзду.

Конференції ділового порядку тривали повних два тижні. Червоною ниткою пробігали на всіх засіданнях три гол. проблеми: організація боротьби із заразними та переношуваними недугами, тривка співпраця цілого світу в справах поліпшення й охорони людського здоров'я, та організація й вишкіл кадрів. На деяких питаннях, як на малярії, туберкульозі, пошесних недугах, конференції затримувались довше. Їх, як правило, розгортали ті країни, для яких це питання має особливу вагу — країни Південної Америки, Південної Азії та Африки. Фактично, коли прослідити конференції першої чи другої групи, всі вони мали цікавий знаменик: не було питання „чому". Здоров'я людини — білої, жовтої, чорної чи червоної — дуже ясно диктувало „чому". Дискутувалося лише питання „як".

Конференції фактично нічого нового не внесли — вони лише підтвердили правильність попередньої роботи. Все це були хоч і дуже загальникові, але ті самі рішення. Проблема охорони і поліпшення людського здоров'я та збереження людської раси має такі широкі діяпазони, що два тижні напевно не могли дати розроблених відповідей на всі її деталі. Це в міжчасі має робити Секретаріят.

Ясніше було поставлено справи пошесних недуг — малярії, віспи тощо. Також ясніше окреслено справу співпраці поодиноких країн. На початку здавалось, що совєтський бльок, як звичайно, буде ізолюватись, але вийшлось навпаки.

Совєтську делеґацію очолював проф. Жданов, заступник міністра охорони здоров'я СССР. Крім Жданова, провідними особами були: проф. Бутров (медичний дорадник совєтської амбасади в Вашінґтоні), проф. Кротков (Москва). Представники України, Білоруси та Казахстану, а також представники сателітних країн просто іґнорувались. Головні делеґати поводились дійсно, як „старші брати".

Совєтські делеґати приїхали з добре розробленим пляном. Їх виступи були добре розраховані і в більшості попадали в ціль. Першим виступом, що дав ініціятиву їм в руки, була справа атомової енерґії. Наперед вони налякали всіх, що виступають із пропозицією резолюції про заборону атомових бомб. Західній світ заворушився. Сподівались знову скандалу. Представник ЗДА висловив думку, що такі питання не повинні стояти на порядку дня, бо вони суто політичні. Москалі трималися думки, що це належить до здоровельних питань, бо бомби із своєю радіяцією шкодять людському здоров'ю. Психологічно кожний чекав з чим виступлять москалі далі і ніхто не насмілився взяти на себе ініціятиву в справі атомових дослідів. Тим часом совєтський делеґат, коли прийшло до цієї точки, дуже спокійно прочитав доповідь про величезне значення дослідів над атомовою енерґією в медичних науках, про небезпеку радіяції взагалі, а зокрема, внаслідок погано влаштованих рентґенівських апаратів, висловив надію, що досліди із воєнними матеріялами будуть належно оцінені, як грізні, але в основному запропонував, щоб СОЗ своїми спеціяльними комітетами посилено працювала над розвитком атомових дослідів у ділянці медицини. З великої хмари — малий дощ. Але своїм виступом совєтська делеґація закарбувала себе, як ініціятора атомових дослідів для добра людства.

В іншому випадку, після того, коли майже цілий день делеґати різних країн дискутували над проблемою малярії, совєтський делеґат знову виступив із конкретною промовою. Що, мовляв, усі ці дискусії дають? Ось „давайте" речево. І почав: малярію треба нищити, треба допомагати одне одному, а особливо менше розвиненим країнам. Тому Совєтський Союз пропонує вислати довільну кількість своїх кваліфікованих фахівців в будь-яку країну світу для поборювання малярії, а також пропонує, щоб недорозвинені країни висилали своїх людей до СССР на вишкіл у різних медичних закладах. Що крилося за тим висиланням совєтських „фахівців" і за тим „вишколом" можна догадуватись, але для представників Африки і Південно-Східньої Азії цього було досить, щоб вони з ентузіязмом привітали совєтські пропозиції. Скінчилось тим, що винесено резолюцію про посилення вишколу і обмін кадрами.

При іншій нагоді совєтський делеґат виступив з пропозицією в справі віспи. Він був „здивований", що віспу не зліквідовано, і запропонував негайні заходи в цій справі: 25 мільйонів вакцин проти віспи для недорозвинених країн. Арабські представники були захоплені. Дискусія закінчилась резолюцією про посилення боротьби з віспою та доставу вакцин в потребуючі країни.

З того приводу бразилійський делеґат сказав про совєтську делеґацію: „Їх довго в СОЗ не було, а ми над тими проблемами працюємо вже 10 років. Хай виладуються".

Трудність негайного створення першорядного проєкту охорони здоров'я в цілому світі лежить не тільки у політичних закамарках воєнних і закордонних міністерств усіх країн світу, але також в тому, що факично СОЗ — організація молода, проблем має цілі хмари, фінанси малі, а питання рівня здоров'я лежить пропорційно до цивілізаційного позему всіх закутків світу. Неможливо бо, коли йде про цивілізаційний рівень, вимагати такого санітарного, скажімо, рівня від тубільця Чіле, ескімоса тундри, дикуна з глибини Африки і мешканця Европи чи Північної Америки. Тому, на з'їзді домінували не совєтські „фоєрверки", але ділове й наполегливе плянування.

Потрібно відмітити, що боротьба проти пошесних і заразних недуг, ендемічного порядку є, безперечно, у наступі. Охорона здоров'я робітника, матері і дитини, питання доживлення, ментального здоров'я, гігієни, спортової медицини, досліди над т. зв. нормальними причинами смерти людини — широко закроєні і, хоч це візьме чимало часу, громадянин кожного закутку світу повинен відчувати, що про людську расу хтось дбає.

Перед закриттям з'їзду я востаннє зустрівся з міністрами охорони здоров'я України, Білоруси та Казахстану. Очевидно, наглядач із Москви, офіційно „консультант", не відходив від нас ні на крок. Це було 14 червня. Совєтська делеґація мала виїхати із Міннеаполісу 17 червня. Тому ми плянували об'їхати кілька лікарень, познайомити гостей із щоденною лікарською роботою в Америці, показати їм місто. Але при зустрічі мені сказали, що несподівано делеґація дістала квитки на потяг уже на вечір 14-го червня.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У справі Апостольської Адміністрації Лемківщини

В однім з чисел „Свободи" був поміщений допис з Монтреалу під датою 22-го квітня 1957 р. підписаний мґр. Володимиром Бучацьким, в якому автор ставить мені закиди, що не мають нічого спільного з фактичним станом речі, а суть видумкою його фантазії, а може і злосливости. Для висвітлення правди заявляю:

Неправдою є, що я в 30-их роках з о. Кирилом Чайковським і нотарем Яворським брав діяльну участь в делеґаціях до варшавських міністрів і папського нунція з метою відділити Лемківщину від перемиської Консисторії, а правдою є, що я перед креованням Апост. Адмін. Лемк. перебував на парохії на Бойківщині і в творенні той же Адміністрації не брав активної участи, а з о. Кирилом Чайковським, котрого я раз в життю бачив, не провадив ніякої діяльности.

Неправдою є, що я, яко канцлер Апост. Адміністрації, заборонював в церкві співати патріотичні українські пісні, а це тому, що не заходила потреба давати такі заборони. На Лемківщині не співано по церквах світських пісень.

Неправдою є, що я усував з престолів вишивані обруси й викидав синьо-жовті хоругви, а правдою є, що єсьм аматором народних вишивок і сам уживав в Богослуженнях вишиваного стихара і епітрахіля.

Неправдою є, що шиканував свідомих душпастирів, а правдою є, що я, яко Ординарій Апост. Адміністрації, зарядив перенесення на іншу парохію одного молодого священика за те, що він в великий піст давав на плебанії лекції танців і музики, чим вірні були дуже згіршені.

Неправдою є, що о. Яків Медвецький, наслідник о. Масцюха, був змушений мене звільнити з займованого мною уряду. Мене заіменував Реґентом Апост. Адміністрації Апостольський Престол, отож тільки Апостольський Престол був компетентний мене звільнити. Звільнення то слідувало на підставі номінації о. Медвецького Апост. Адміністратором, а про те знає навіть не-правник, що двох Ординаріїв рівночасно в одній дієцезії не може бути. Через номінацію сталого Ординарія тратить власть тимчасовий Ординарій. Правдою є, що Апост. Нунціятура, ділаючи в імені Апост. Столиці письмом з д. 13 VII 1936 №13599, повідомляючи мене про номінацію о. д-ра Медвецького, висказала мені сердечну подяку і узнання за взірцеве провадження мною Апостольською Адміністрацією. В доказ наведу дословно слова подяки:

„Hac occasione libenter utor Tibi meritas gratias plurimas, ipso Apostolicae Sedis nomine, persolvendi de exantlato labore difficillimis in adiunctis et cunctis viribus impensis ad promovendum spirituale bonum fidelium provisoriae Tuae curae commissorum: Dens retribuat!

Cultu et aestimatione singulari permanere studeo

Dominationi Tuae Reverendissime addictus in Domino

A. Pacini.

о. Іван Полянський

ХОДИТЬ КВІТЕНЬ...

Ходить квітень босими ногами
По калюжах синіх за весною,
То сміється сонцем, то дощами
Плаче над рікою голубою.

Ой за ким він тужить,
безталанний,
Сльози - перли ронить
тихо в трави?
Полюбив весну він палко
ранню,
А вона закохана у травень.

І тоді йому іскристі очі
Застила печаль важка туманом,
І стоїть він мовчки цілі ночі,
Плаче тихо за своїм коханням.

БОРИС ОЛІЙНИК

Євген Онацький

ШЛЯХОМ НА РОТТЕРДАМ

(До 20-ліття трагічної смерти сл. п. полк. Є. Коновальця)

(25)

Але ми не склали зброї. Всупереч ворогам збереглись, як національне тіло. В невимовно тяжких умовах не тільки зберегли себе, але й розвиваємо, хоча й поволі, свою культуру, прикмети, які потрібні будуть для України — Великої Держави. Після спроби визволення 1917-20 рр. готуємось до нового збройного рішального зудару. Свідомі абсолютної *неминучости, конечности збройної боротьби*, вперто, в глибокому підпіллі виповнюєм наші сили, працюючи, віримо в свою правду українську, націоналістичну й звідти, з підпілля, вам, братам своїм, я передаю:

„Слава Україні! Цей клич несемо в своєму серці. З ним організуємо нарід. З цим кличем на устах вмирали наші батьки, брати, з цим кличем ми неминуче переможемо!"

Ще я хотів через вас передати п. Мудрому (полк. Є. К) мої почуття глибокої пошани й вдячности. Тієї уваги й опіки, якою він оточував мене в Европі, я ніколи не забуду. Передайте йому мій сердечний привіт. Перекажіть йому, що в момент найбільшої небезпеки, якій підлягатиму завтра вранці і вдень, і пізніше, я думками весь час буду з ним і Пригодою. Це допомагає, підбадьорює, надає більше сил.

Міцно обіймаю, тисну руки. Бажаю вам усього найкращого.

Слава Україні!

П. С. Пишу тільки вам і кілька цілком потрібних слів Тогобічному. Більше нікому не писав. Повертаю посвідку. За винятком одного листа з Амстердаму, якого я відправив на Б., нічого не було. На пошті залишив заяву, щоб гроші, які, можливо, прийдуть від вас, були повернуті тому, хто їх до мене відправив. Здається, все".

В короткій записці до Полуведька Вельмуд того ж 4-го вересня писав:

„Дорогий Друже!

Сьогодні ранком одержав гроші від Тогобічного (себто від Полуведька ж — Є. О.) і сьогодні їду виконувати завдання. Дозвіл одержано. Покищо все гаразд. В адрес Б. Мекл. 73 надіслав докладного листа фір Кіндр. (для Сушка, — Є. О.). Туди ж вклав посвідку п. Господаря. Перевірте, прошу, одержання. Все посилаю летунською поштою. Вітайте п. Мудрого.

Слава Україні!

Повертаю одне фото, яке був забув вкласти до листа в адрес Б.(ерліна). Попередьте, що це фото п. Господаря (Сушка, — Є. О.)".

Так закінчився перший побут Вельмуда-Норберта-Павлуся в Західній Европі.

Другий приїзд Вельмуда

Про дальший хід подій довідуємося головно з записок Яр. Барановського, якого Вельмуд звав завжди Президентом (Яр. Барановський був головою Централі Українських Студентських Організацій — ЦеСУС-у):

„По якомусь часі прийшов умовлений лист, який стверджував, що Вельмуд заїхав. (Але ще 15 вересня Пригода запитував листом інж. Андрієвського про Приймака, — Є. О.). Тоді я дістав доручення полагоджувати кореспонденцію з СУЗ. Наступив обмін листами на основі умовленого коду, ще, мабуть, Хом'яком, на російській мові. Адреси були дві: одна стала, в Харкові, а друга теж у тому місті, але на випадок, коли б перша адреса не відзивалась. До нас приходили листи на адресу, яку взяв із собою Вельмуд. Листовно мали теж повідомити вони, коли приїде знову хтось для вишколу. Обіцяв Хом'як і Вельмуд, що пришлють двох людей. У листах тамтуди ми все обстоювали присилку тих людей, а вони все відкладали.

„З кінцем вересня 1937 р. повідомив телеграфічно на звичайну адресу, на яку писано листи, Вельмуд, щоб прибув хтось до міста Г., де він ждатиме в кав'ярні в означеній годині, в якій подав, що конечний є приїзд Вождя, а також і грошей. Я повідомив негайно, телеграфічно, Вождя, який доручив мені тамтуди їхати, сам Вождь мав намір старатись про візу. Найскорішим поїздом виїхав я до означеного міста, гроші мали прийти на адресу інж. Д. Андрієвського.

„Приїхавши до Брюсселя відвідав я інж. Андрієвського. Він уже знав про приїзд Вельмуда ... Мав теж умовлену зустріч із Вельмудом в Г. Я подав йому до відома, що на його адресу прийдуть гроші, просив привезти їх мені негайно до Г., та подався сам туди.

В умовленому місці не прийшлося мені довго ждати. До кав'ярні прийшов Вельмуд за яку годину. Ми перекинулись кількома словами. Вельмуда дуже непокоїла вістка, що не приїхав Вождь. Ми пішли на пошту, щоб поспитати телефонічно Вождя, як справа з візою.

„На пошті я викликав число телефону і говорив із Вождем, який мені сказав, що не може приїхати, бо не дістав візи, щоб я сам поладнав усі справи та передав Вельмудові гроші, яких висилку він уже зарядив.

„Потім, на доручення Вождя, я передав слухавку Вельмудові, з яким він безпосередньо говорив довший час. Змісту балачки я не чув, бо вона відбувалася у замкненій телефонній будці. Вельмуд дістав від Вождя число його телефону й доручення, щоб він кликав його ввечорі.

„По полудні ми зустрілися знову, говорили на загально політичні теми. У Вельмуда відчувалась незорієнтованість. Я про те навіть йому сказав. Він оправдувався тим, що тепер у морській службі живе відірваний від життя, і тяжко йому бути в курсі справ. Знає лише те, що йому скажуть, коли стрінеться з кимось, що до нього приїде, а це буває рідко. Конечно мусить бачитись із Вождем, щоб йому здати звіт. Він вправді міг би мені це сказати, і Вождь телефонічно йому це радив зробити, але він дістав „звідтам" наказ, що не сміє про стан організації говорити нікому, лиш Вождеві.

„Ввечорі ми говорили ще раз телефонічно з Вождем. Говорив Вельмуд та переказував, згл. „звітував" дещо. По тій балачці успокоївся та сказав, що вкоротці приїде знову, але наказував, що мусить бачитися з Вождем, а те, що він не може дістати візи, то це компромітація для нас. Вони можуть прислати сюди чоловіка, а ми не маємо свободи рухів.

На другий день приїхав автом Андрієвський та привіз гроші, що їх я передав Вельмудові. Він поробив закупи, зокрема подарунки деяким знайомим.

„Цим разом враження від Вельмуда було неґативне. Здавалося мені, що він став іншим. Затратилась безпосередність. Став дуже нервовим. Я вправді вияснював це собі його страхом перед сліжкою, але все ж таки ремінісценції були неґативні.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік IV Травень 1958 Ч. 6 (40)

Д. Галичин.

ПІСЛЯ КОНВЕНЦІЇ!

Місяць тому відбулась 24-та Конвенція УНСоюзу. Вона залишила по собі певні сліди, які на довший час впливатимуть на дальший розвиток нашої організації. Як з кожної Конвенції, так і з цієї 24-ої, роз'їхались делеґати до своїх домів, — одні цілком вдоволені, а другі зовсім невдоволені. Невдоволеними від'їхали головно ті делеґати, які були кандидатами на якийсь уряд в УНСоюзі, але не були вибрані.

Коли дивитись на цю справу і оцінювати її не тільки по самому висліді виборів, але також по тих різних коментарях, усних та листовних, що їх можна було почути зараз після конвенції або по тих, що їх надсилається тепер до головної канцелярії УНСоюзу, треба ствердити, що велика більшість делеґатів були і є вдоволені вислідом Конвенції. Навіть ті делеґати, що виїхали з Конвенції з якихось причин невдоволені, тепер, по деякій застанові та розвазі, змінюють свою думку та висловлюються задовільно про Конвенцію.

Перша справа, яка причиняється до прихильної зміни погляду, та про яку можна найбільше почути, це той факт що, як це висказуються конвенційні піонери (це ті, що бували по кілька разів на конвенціях), на 24-ій Конвенції делеґати мали нагоду забирати слово більше і частіше, ніж на будь-якій іншій попередній Конвенції. На це склались різні причини. У першій мірі, на саме звітування головних урядовців зужито менше часу, як це звичайно бувало, бо кожний делеґат міг познайомитись із змістом поодиноких звітів, діставши їх з головної канцелярії майже на два тижні перед Конвенцією. Також зужито значно менше часу на вибори поодиноких комісій, що працювали під час Конвенції. Бували Конвенції, коли вибори поодиноких комісій забирали один день часу, а на цій Конвенції цю справу полагоджено впродовж пів дня. Дальше, треба мати також на увазі, що цим разом було більше нарад ввечері, ніж це бувало давніше. Такі вечірні наради відбулися у вівторок, четвер та п'ятницю. Згадані тут факти причинились саме до того, що делеґати мали більше часу для дискусій та для обговорювання різних організаційних справ.

Також і справа висліду самих виборів набирає по упливі певного часу іншого значення та іншої ваги. Це ж бо демократичний спосіб вибору, говорять та пригадують тепер делеґати, а в таких виборах один виграє, а другий програє. Часто ця програ прикра і несподівана, але у виборах при демократичній системі інакше бути не може, як тільки так, що хтось мусить виграти, а хтось програти.

Усі ці приємні, і прихильні міркування і пояснювання можуть мати значення тільки тоді, коли кожний, що так думає, візьметься до праці і подбає, щоб його прихильні міркування відбились у першій мірі додатньо на висліді організаційних успіхів так, щоб сама організація віддзеркалювала цей прихильний настрій у своєму розвитку, рості та силі. Бо якраз праця для організації, а зокрема вислідн цієї праці є найкращою відповіддю на всякі закиди, нарікання, критику, без різниці, звідки ці закиди і критика походять.

Батько відмолоджується . . .

Український Народний Союз за пів року (в лютому 1959) відзначатиме своє 65-річчя, отже заслужив собі вже на назву Батька не тільки своєю ролею в американсько-українському житті, але і віком свого існування. Тим часом, Батько молодніє, якщо мати на увазі пересічний вік його членства, що в останньому чотирирічному періоді зменшився з 41 на 36 років, отже за чотири роки „відмолоднів" на повних 5 років. Цю відмолоджуючу таємницю зраджує ця діяграма, яка виказує теперішній стан і відношення дітей і дорослих членів в УНСоюзі. Це діється в тому самому часі, як багато подібних організацій з кожним роком старіються не тільки віком існування, але і пересічним віком членства. Постійне „відмолоджування" УНСоюзу віщує йому велике і світле майбутнє.

ДОБРЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — ЦЕ КІНЕЦЬ ТУРБОТАМ ПРО ВКЛАДКИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ НИЖЧІ, ЯК В ДРУГИХ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ, ПРИ ЧОМУ ВИ КОРИСТАЄТЕ З ПРАВА ОДЕРЖУВАТИ ЩОДЕННИК „СВОБОДУ" ПО ЦІНІ МЕНШЕ ЯК 2 ЦЕНТИ ДЕННО. ДВАДЦЯТЬ ТИСЯЧ УКРАЇНЦІВ ЧИТАЮТЬ „СВОБОДУ". ЧОМУ І ВАМ НЕ СКОРИСТАТИ ІЗ ЦИХ ДОГІДНИХ УМОВИН?

Ярослав Падох

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ

Американські забезпеченеві компанії мають гарний звичай відзначувати заслужених організаторів членством у своїх почесних організаціях, які часто називають клюбами мільйонерів. До такого клюбу приймають з великою парадою тих службовців інституції, які продали забезпечення бодай на мільйон долярів. При розмірно високій пересічній висоті забезпеченевих грамот, здобути членство в таких клюбах не так то вже важко. Ось недавно згадував мені знайомий продавець забезпечення однієї з тутешніх компаній, що продані ним грамоти виносять пересічно 12,500 долярів. Йому треба було продати лише 80 грамот, щоб стати членом клюбу мільйонерів.

В Українськім Народнім Союзі немає таких клюбів, як і немає серед нас таких „мільйонерів". Та й не так то легко стати „мільйонером" навіть найпильнішому організаторові УНСоюзу. Більшість наших забезпеченевих грамот не переходить суми тисячі долярів і, щоб зібрати мільйон такими „дрібними", це не легка штука. Адже ж величезна більшість наших земляків не розуміє вартости забезпечення, зокрема, відповідно високого забезпечення, й коли навіть забезпечуться, то на такі невеликі суми, що з них немає великої користи ні для них самих, ні для їх наслідників. Існували для цього деякі об'єктивні причини, між якими слід згадати те, що УНСоюз, як національна установа, дбає не тільки про висоту забезпечення, але також про число об'єднаних в його рядах членів та що до останньої конвенції УНСоюзу максимальна висота забезпечення була лише 5,000 долярів.

Тим часом, серед організаторів є чимало потенціяльних членів наших клюбів мільйонерів. Чимало наших організаторів здобули велике число членів й вложили в те стільки праці, що в чужій установі вже давно пишались би почесною назвою мільйонерів. Зокрема дві останні членські кампанії дали УНСоюзові цілий ряд людей, які своєю відданою працею та незвичайними успіхами вповні заслужили собі на найбільше вирізнення. Якщо б у нас існував клюб заслужених організаторів, він налічував би вже сьогодні багато членів.

Увійшли б були до нього напевно тих 12 чемпіонів передконвенційної кампанії, переведеної в 1957 році, імена й обличчя яких союзовий загал не раз і не двічі зустрічав в минулому році на сторінках „Трибуни УНСоюзу". Пригадаймо їхні прізвища в порядку, в якому вони були подані при кінці минулого року на почесній листі переможців: Б. Зорич з Торонта, І. Одежинський з Филаделфії, Т. Шпікула, інж. Куропась і М. Семків з Шикаґо, В. Гавриляк з Рачестеру, Ів. Іванчук з Дітройту, В. Запаранюк з Ютики, В. Рефт з Еликвиппи, С. Келлер з Форд Сиґі, В. Фединський з Шикаґо і П. Федик з Дітройту. Перший з них здобув за 1957 рік 157 членів, а останній 32. Вже саме число новоприєднаних членів говорить за їх труд та успіх.

За віддану працю і надзвичайні заслуги для УНСоюзу

Найновішими кандидатами на членство в союзовім клюбі заслужених є переможні в конвенційній кампанії за приєднання членів, що розпочалася була з першим січня й закінчилася на самій же конвенції. Четвертого дня конвенційних нарад учасники й гості мали змогу віддати пошану тим новим чемпіонам. Всіх їх викликав на президіяльну трибуну головний предсідник УНСоюзу, Д. Галичин, та подавши число ними приєднаних членів, погратулював їм успіху та подякував за їхній труд для збільшення УНСоюзу. Приявні бурхливими оплесками „підперли" слова свого предсідника. Ось імена цих заслужених організаторів:

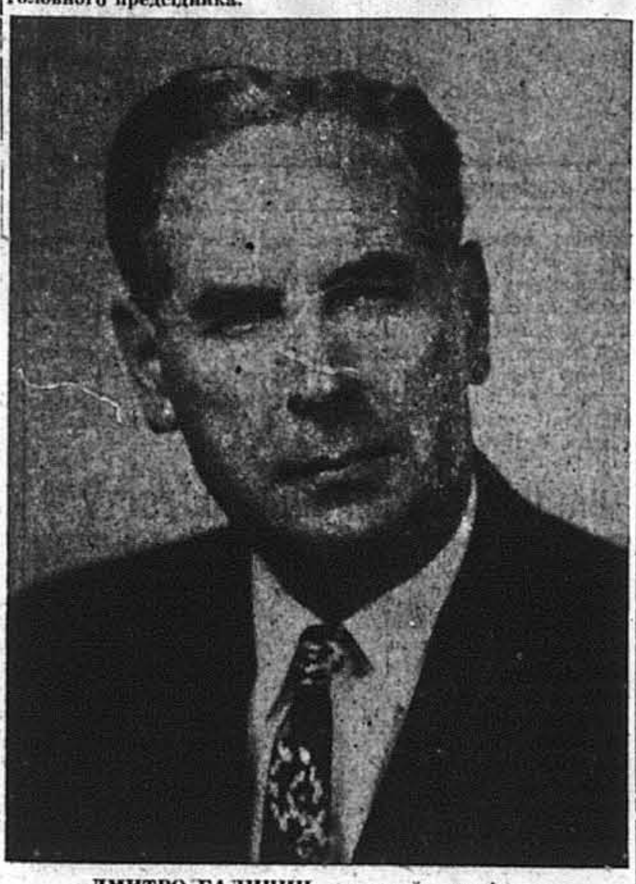
Прізвище	Ч. Від д.	Місцевість	Пр. чл.
1. Б. Зорич	432	Торонто, Онт.	62
2. І. Одежинський	153	Филаделфія, Па.	53
3. О. Косіковський	341	Віндзор, Онт.	50
4. В. Гавриляк	316	Рачестер, Н. Й.	23
5. С. Келлер	63	Форд Сиґі, Па.	20
6. В. Фединський	131	Шикаґо, Ілл.	19
7. Є. Зубальський	94	Гемтремк, Миш.	18
8. М. Рубич	39	Сиракюз, Н. Й.	16
8. В. Крушельницький	94	Гемтремк, Миш.	16
10. В. Цюпа	325	Бруклин, Н. Й.	14

Кожному переможцеві вручено почесну грамоту, на доказ признання „за віддану працю і надзвичайні заслуги для Українського Народного Союзу". Грамота, зладжена відомим мистцем Ол. Климком та підписана членами Екзекутиви УНСоюзу, залишиться для всіх тих, які її одержали, цінним документом та пам'яткою з 24 конвенції. Вона свідчитиме також про те, що поміж нами є чимало

(Продовження на стор. 4-тій)

НОВИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу складається, згідно зі статутом, з 5-ох осіб: головного предсідника, заступника і заступниці головного предсідника, головного секретаря і головного касира. З цього на останній 24-ій конвенції були переобрані на свої пости два найстарші і найбільш досвідчені союзові і громадські діячі: головний предсідник Дмитро Галичин і головний касир Роман Слободян. Три інші члени Екзекутивного Комітету: заступник головного предсідника Иосип Лисогір, заступниця головного предсідника Анна Герман і головний секретар Ярослав Падох — це новообрані, при чому п. Иосиф Лисогір вже впродовж каденції в рр. 1950-1954 був заступником головного предсідника.

ДМИТРО ГАЛИЧИН, головний предсідник

ИОСИП ЛИСОГІР, заступник гол. предс.

АННА ГЕРМАН, заступниця гол. предс.

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар

РОМАН СЛОБОДЯН, головний касир

НА НОВОМУ ЕТАПІ

Кожна конвенція Українського Народного Союзу замикає один і відкриває черговий чотирирічний етап в праці і розвитку цієї великої організації. На цих бо конвенціях вибирається провід організації та схвалюється рішення, які мають велике значення для того розвитку. Траплялося, що такі конвенції були в повному розумінні слова „переломові". До таких найбільш переломових конвенцій в історії Українського Народного Союзу зараховується 13-та конвенція, що відбулася в Воффало, Н. Й., з початком вересня 1914 року. На цій конвенції схвалено змінити назву до того часу Руського Народного Союзу на Український Народний Союз і на ній скасовано т. зв. „необмежений розмет", встановлений 9-ою конвенцією в 1906-му році, та прийнято перший раз реформу, яка зобов'язувала всіх членів платити місячні вкладки на підставі т. зв. табель смертности, приготованих Крайовим Конґресом братських організацій. Переломовість тієї реформи унаявнена також і поміщеною на іншому місці діяграмою руху членства УНСоюзу. До таких важливих конвенцій треба зарахувати і 18-ту конвенцію, що відбулася в Дітройті в травні 1933-го року та на якій обрано на головного секретаря теперішнього головного предсідника Д. Галичина. Саме від того часу датується повна модернізація Союзу та посилена організаційна праця, яка також унаявнена стрімкою лінією розвитку на згаданій діяграмовій табельці.

Очевидно, що сьогодні було б передчасно оцінювати значення останньої, 24-ої конвенції, що відбулася з кінцем травня в Клівленді. Багато бо є всіляких інших факторів, від яких цей новий етап чотирирічної праці, що його ця конвенція започаткувала, буде залежати. Все ж таки є й цілий ряд „твердих" фактів, на яких можна базувати деякі передбачення та надії, згідно з досвідом та наукою згаданого коротко вгорі минулого. На ці тверді факти хочемо звернути коротко увагу.

Остання конвенція доказала, що Український Народний Союз, такий, який він є, становить направду велику цінність для українців в Америці і Канаді. У коментарі про конвенцію, надрукованому безпосередньо після неї в „Свободі", ми вже звертали увагу на те, що рішальним для всіх делеґатів на конвенції було добро членів, як вони його в найкращій вірі інтерпретують. Значить, всі рішення були справді „союзові", були подиктовані виключно інтересами УНСоюзу і його членів в тому переконанні, що це є рівночасно в найкращому інтересі всієї української спільноти. Вже після конвенції ми в припадкових розмовах довідались від провідних діячів поодиноких політичних середовиць, що також і між ними була виразна тенденція в жадному відношенні не впливати на прихильних їм делеґатів, а радше навпаки, впливати в тому сенсі, щоб вони на союзовій конвенції були тільки союзовцями. Таким наставленням усі ці середовища не тільки виявили повне розуміння суті УНСоюзу, але й доказали, що вони ставлять інтереси всієї спільноти понад угрупування. Звичайно, виїмки можуть завжди траплятись, але вони тільки потверджують правило.

Очевидно, що таке наставлення і розуміння та оцінка УНСоюзу становить найбільш пригоже тло для його дальшого розвитку на користь нашої української спільноти.

На цій 24-ій конвенції заіснували, між іншими, і подібні дві події, на які вказано вище, як головні і „переломові" передумови розвитку УНСоюзу в минулому. Маємо на думці і „реформу", і нових людей у проводі.

„Реформу" ми беремо в знаки наведення тому, що винесені на цій конвенції ухвали не змінювали, а тільки доповнювали та розвивали структуру організації. Це відноситься в першу чергу до радикального збільшення висоти забезпечення в УНСоюзі та до введення нових родів забезпечення. Коли мова про збільшення висоти забезпечення, то останню конвенцію справді можна вважати за переломову. Досі в УНСоюзі можна було забезпечитись найвище до 5,000 долярів. Тепер, після переведення необхідних формальностей, можна буде забезпечитись на суму вдесятеро більшу, себто на 50,000 долярів, що при доплаті на подвійне забезпечення становитиме суму 100,000 долярів. Очевидно, що така подія заслуговує на окрему увагу і до неї будемо ще багато разів повертати. На цьому місці можна тільки ствердити, що ця „реформа" має всі дані на те, щоб стати новою передумовою справді небувалого ще досі розвитку і росту УНСоюзу, як в членстві, так і в майні.

На подібні передбачення і надії дозволяє також доповнення союзового проводу із давніх, досвідчених та випробуваних і заслужених діячів новими ентузіястами союзової справи. Тут треба мати на увазі насамперед нового головного секретаря, як і нових членів Екзекутивного Комітету, Контрольної Комісії та Головної Ради. Усі вони були обрані до Головного Уряду вже на підставі своєї праці для Союзу та своїх успіхів у тій праці, які тепер, логічно, повинні б тільки відповідно помножитися. Це й є одною з багатьох ґарантій ще більшого росту УНСоюзу на новому етапі.

Крім тієї „свіжої крови", що її конвенція влила до Головного Уряду УНСоюзу, на самій конвенції проявилось чимало тієї крови і з праці в Відділах УНС на місцях. Конвенція мала направду не легке завдання рішати, кого вибрати до Головного Уряду, бо було з кого вибирати! Тепер ті, що були вибрані, виправдуватимуть свій вибір, а ті, які мали менше щастя, повинні докладати всіх зусиль, щоб забезпечити собі його за *чотири роки*. Таке творче *змагання внутрі* організації може запевнити їй тільки успіх.

Вкінці хочеться звернути увагу ще на одну конвенційну подію, яка може мати також рішальне значення для дальшого розвитку УНСоюзу. Маємо на думці практичне злиття ідей та інтересів різних прошарків союзової спільноти: давніх поселенців, американських і канадійських уроджеців та новіших поселенців. Під цим кутом 24-ту конвенцію УНСоюзу треба вважати за одну з найсвітліших подій в нашому житті за останню декаду. Правда, тенденції до цього завжди існували, але щойно остання конвенція дала нагоду до їх практичного переведення і здійснення, що знайшло свій найкращий вислів і у виборі Головного Уряду. Можливо, що саме в цьому відношенні 24-ту конвенцію УНСоюзу треба вважати найбільш „переломовою", бо вона практично здійснила і для УНСоюзу і для всієї нашої спільноти творчу засаду: „з множества одне".

Такі вихідні позиції в новий етап праці і розвитку створила нам недавня конвенція. Кожний член УНСоюзу повинен вважати тепер своїм почесним обов'язком здійснювати ці засади на місцях і на них базувати свою працю для УНСоюзу. Рішення та ухвали конвенції відносяться однаково, як до Головного Уряду, так і до урядовців Відділів і всіх членів. Конвенція поклала основи для нового, направду світлого етапу з розвитку УНСоюзу і він напевно буде здійснений, якщо кожний з нас приложить до цього рук.

„ПРИСЯГАЮ ПЕРЕД ВСЕМОГУЧИМ БОГОМ І ПЕРЕД ВАМИ, ШАНОВНІ ЧЛЕНИ . . ."

„Присягаю перед Всемогучим Богом і перед Вами, Шановні Члени, що буду чесно і вірно сповняти і виконувати всі мої обов'язки і завдання головного урядовця Українського Народного Союзу, що я завжди буду придержуватися, сповняти і слухати правил, реґуляміну і законів Українського Народного Союзу, що буду охороняти і обороняти добре ім'я Союзу, що буду старатися дбати про його добробут і по моїй найкращій силі працювати для загального добра Українського Народного Союзу. Так мені, Боже, допоможи. Амінь." Це є текст присяги, що її складає кожний новообраний головний уряд Українського Народного Союзу. На останній, 24-ій конвенції, що відбулася в Клівленді, Огайо, в останньому тижні травня цього року, церемонія присяги відбулася так, що приявний на конвенції найстарший віком делеґат, Осип Коцовський із 106-го Відділу УНС, провів присягу перевибраному головному предсідникові Д. Галичинові, а той з черги заприсягнув разом усіх інших членів Головного Уряду. На фото: нововибраний Головний Уряд УНСоюзу під час заприсяження Головного Предсідника п. Осипом Коцовським (стоїть внизу біля мікрофону, сідоголовий, в окулярах). Від ліва стоять: гол. редактор „Свободи" А. Драган, гол. радний Богдан Зорич, гол. радний Дмитро Шмаґала, гол. радна Олена Штогрин, гол. контролер Петро Пуцило, гол. радний Іван Одежинський, гол. контролер д-р Володимир Галан, гол. контролер інж. Володимир Коссар, гол. радний Іван Кокольський, гол. секретар д-р Ярослав Падох, гол. касир Роман Слободян, гол. радний Василь Гузар, гол. предсідник Дмитро Галичин (присягає), заступник гол. предсідника Иосип Лисогір, гол. радний Тарас Шпікула, гол. радна адв. Анна Чопик, гол. радний Андрій Джула, гол. радний Володимир Дідик, гол. радний Микола Давискиба. Невидно на фотографії заступниці гол. предсідника Анни Герман і гол. контролерів інж. Ст. Куропася та Петра Кучми. За столом сидять секретарі конвенції.

(Світлив Ст. Дембіцький)

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

відданих працівників, які готові свої труди віддати для добра УНСоюзу, а водночас, що ніякий труд для національної справи не є втраче-

Богдан Зорич

ний та що наша союзова громада вміє належно оцінити заслуги, здобуті для її добра.

Оплески, якими нагороджено переможців, не були єдиним доказом вдячности та признання для них від конвенційної громади. Більшим виявом признання за щиру працю для УНСоюзу були голоси делегатів, віддані на двох чолових переможців в цій конвенційній, як теж в минулорічній кампаніях, в наслідок яких вони обидва були обрані великою більшістю голосів на нових головних радних УНСоюзу. В цім факті криється щось більше, як тільки вияв симпатії до молодих й притягаючих з вигляду Богдана Зорича й Івана Одежинського. В тих сотнях голосів, що були віддані на них, криється великої вартости признання свідомої союзової громади за важку, щоденну працю для Батька-Союзу, а водночас заохота для других, що підуть шляхом цих двох переможців, щоб і вони щиро і вірно трудилися на союзовій ниві в свідомості, що їх праця знайде признання їхньої громади.

Грамота, говорячи про віддану працю й надзвичайні заслуги названих вгорі осіб, не помилилася. Бо чи не можна говорити про надзвичайну заслугу, віддану УНСоюзові Б. Зоричем, який впродовж 17 місяців останніх двох кампаній придбав 219 нових членів? Або чи ці слова надзвичайного признання не заслужив І. Одежинський за придбаних у тому ж самому часі 206 членів? І чи треба додавати ще, що неструджений дотеперішніми змаганнями та перегонами він знову в місяці червні прислав до головної канцелярії свою „звичайну пайку" 10 нових аплікацій! Чи не слід говорити про надзвичайну заслугу для УНСоюзу Олекси Косіковського, голови 341 Відділу ім. сотн. Івана Головінського з Віндзору, Онт., який, заворожений великими досягненнями свого канадійського товариша-союзовця Богдана Зорича, постановив і собі поширити по всій Америці славу союзової Канади й хоч пізно включився у конвенційну кампанію, привіз на Конвенцію найбільше число аплікацій, число, до якого ніхто навіть не наблизився: 32 аплікації! З попередніми він здобув 50 нових членів упродовж цьогорічних місяців, що пройшли до Конвенції. Скільки нових аплікацій можна сподіватися від цього уродженця галицької Радехівщини в найближчих місяцях, того навіть Зорич не вгадає...

Поміж десяткою конвенційних переможців аж п'ять було також переможцями в минулорічних змаганнях. Крім названих вже Б. Зорича і Ів. Одежинського, були ними Во-

Іван Одежинський

лодимир Гавриляк, секретар 316 Відділу з Рачестеру, який в попередній кампанії здобув 53 члени й зайняв в ній почесне шосте місце. Разом із членами, здобутими в цій кампанії, його „рекорд" становить імпозантне число 76 членів. До числа подвійних чемпіонів зачисляється також секретар 63 Відділу „Січ" у Форд Ситі, Степан Келлер, який здобув в обох кампаніях 58 нових членів. Частинним відміченням заслуг на союзовім полі цього взірцевого секретаря було його призначення на члена Верифікаційної Комісії останньої Конвенції. Також предсідник 131-го Відділу ім. митрополита А. Шептицького в Шикаґо, Володимир Фединський, належить до подвійних чемпіонів УНСоюзу. Здобувши в 1957 році 33 нових членів та зайнявши місце на тодішній почесній листі, п. Фдеинський може похвалитися показним числом 52 нових членів, здобутих в останніх двох кампаніях.

Дуже відрадним фактом в цій кампанії було також те, що взяли в ній участь усі шари союзової громади. Поміж переможцями знаходяться три особи з-поміж т. зв. піонерської групи, два з-поміж тут народженої молоді та 5 з найновіших членів союзової родини, які прибули на американську землю після останньої світової війни. І власне їх спільній, дружній співпраці в часі обох кампаній треба завдячувати чималі здобутки на організаційному полі.

Ще не зовсім прогомоніли голосні дзвони 24-ої Конвенції, ще не цілком охолодилися гарячі делеґатські голови й ще не вспіли надобре натішитися своєю перемогою кампанійні чемпіони, а вже кличе їх і нас всіх ще голосніший дзвін сумління — до нової праці, нових успіхів і нових заслуг. Остання конвенція не тільки віддала признання найбільш заслуженим з-поміж нас. На ній ми підсумували наші успіхи й невдачі й тепер нам виразніше, який новий шлях стелиться перед нами. Мимо всяких труднощів і перешкод ми росли досі й то росли безперервно. Новий період праці повинен також стояти під знаком постійного росту. Доведений до 72,000 членський гурт УНСоюзу повинен ще цього року дійти до 73,000, а там будемо йти дальше. Заактивізована кампаніями і останньою Конвенцією союзова діяльність повинна не спадати, але збільшатися, щоб всестороння праця наших Відділів і їх членства стали запорукою нових успіхів й кового росту.

А як стануть з новими місяцями і новими роками прибувати щораз то нові союзовці, які покладуть свою віддану працю і свої надзвичайні заслуги в дарі Батькові-Союзові, тоді одного гарного дня вони будуть зібрані всі разом й вони покладуть правні підвалини під наш український, союзовий „клюб мільйонерів", який вже на ділі існує, й імена його членів будуть переходити із союзового покоління в покоління, як доказ незламности УНСоюзу та як взір для наслідування.

„ЗА ВІДДАНУ ПРАЦЮ І НАДЗВИЧАЙНІ ЗАСЛУГИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ"

„За віддану працю і надзвичайні заслуги для Українського Народного Союзу" були віданачені, під час 24-ої Конвенції УНСоюзу в Клівленді, десять першунів у конвенційній кампанії. Фотознімки двох перших між першими, Богдана Зорича та Івана Одежинського, надруковані на першому місці побіч. Євген Зубальський, який здобув 7-ме місце, і М. Рубич, який здобув 8-ме місце, фотознімок не надіслали.

О. Косіковський

В. Гавриляк

С. Келлер

В. Фединський

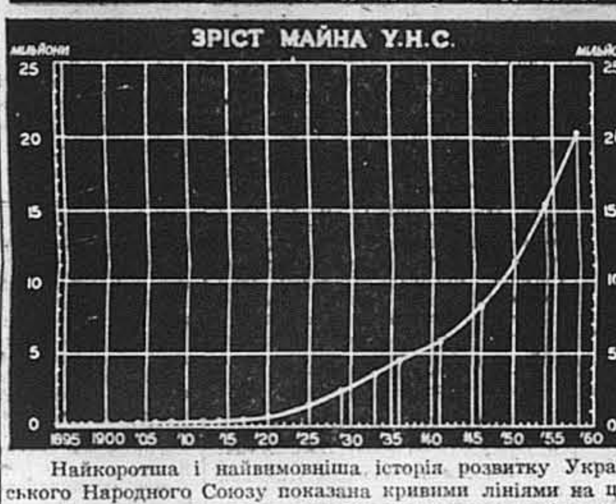
В. Крушельницький

В. Цюпа

НА ШЛЯХУ НЕВПИННОГО РОСТУ

Найкоротша і найвимовніша історія розвитку Українського Народного Союзу показана кривими лініями на цих двох діяграмах зладжених відомим нашим картографом п. Г. Колодієм, на базі конвенційних звітів УНС.

Перша з цих діяграм показує ріст членства УНСоюзу впродовж його історії. Поземі лінії означають кількість членства в тисячах; повні прямі (доземі) лінії означають підписані під ними внизу роки, при чому лінії, дотягнені тільки до кривої, означають конвенційні роки. Те саме відноситься і до другої табелі, на якій графічно представлений зріст майна УНСоюзу, з тією тільки різницею, що лінії поземі означають мільйони долярів, як це зазначено цифрами збоку.

Між лініями зросту членства і майна бачимо деякі поважні відхилення. Лінія зросту майна, показана кривою на другій діяграмі, виявляє, що майно УНСоюзу постійно тільки збільшується, від 220 долярів при створенні УНС в 1894 році, до понад 20 мільйонів долярів під час останньої 24-ої конвенції в Клівленді. Інтересне при цьому, що коли в початках розвитку УНСоюзу це майно збільшувалось дуже повільно, як це виказує майже позема лінія того зросту до 1920-го року, то після 1920-го року (в якому, між іншим, головний касир Роман Слободян був обраний на екзекутивного урядовця УНС) лінія цього росту союзового майна підноситься щораз стрімкіше вгору. Лінія майна УНСоюзу не виказує жадних хитань і на неї, виходило б, не мала жадного впливу зміна господарських каньюнктур країни, вроді депресій, рецесій і подібного.

Дещо іншою мовою говорить не тільки крива, але і дещо поломана лінія росту членства УНСоюзу. Поперше, бачимо, що в початках членство УНСоюзу росло багато стрімкішою лінією, ніж майно, і вигналось майже прямовісною лінією в періоді між 1912 і 1914 роками, збільшившись тоді на майже 11 тисяч членів. В 1914 році, після 13-ої конвенції в Боффало, на якій — як це згадано в надрукованій в цьому числі статті „На новому етапі" — переведено реформу, ця лінія росту членства ломиться стрімко вниз, бо впродовж 3-х років УНСоюз „злетів" з 25,335 членів у 1914 р., до 11,891 члена в році 1917. Причиною того наглого упадку була зле зрозуміла реформа та внутрішня боротьба, але ця реформа, що початково стала причиною великих втрат, створила рівночасно базу для невпинного майбутнього росту УНСоюзу в членстві. Цей зворот стався в 1917 році. Мале заломання лінії росту членства бачимо ще в періоді депресії в 1930-их роках, але від 1933-го року (в якому, між іншим, теперішній головний предсідник Дмитро Галичин був обраний на головного секретаря УНС) ця лінія росту членства знову пнеться стрімко вгору. Ріст членства, як це видно на діяграмі, сповільнився від 1954-го року. Інтересно, як виглядатиме продовження тієї лінії в наступному чотирирічному етапі?

Іван Струк

Слава клівлендцям!

Під час 24-ої Конвенції УНС в Клівленді відбувся бенкет, в якому взяли участь головний уряд УНС, делеґати і гості. Серед них були і визначні гості, як сенатор Грушка і мейор міста, що теплими словами вітали Конвенцію. Вони підкреслювали ріст і значення УНС не тільки під оглядом його членства і майна, але й великий вклад праці на суспільній, культурній і політичній ділянках.

В програму бенкету ввійшла і мистецька частина, в яку входили виступи оперових співаків п-ні Ордасси-Баранської і В. Баранського, місцеві хори: „Гомін" і „Дніпро" і танці сумівців та пластунів.

Мішаний хор „Дніпро" під батутою п. Садовського виконав а капелля: „Хорал" — композиція Е. Садовського, „Садок вишневий" — Гнатишина, „Гомін села" — Гнатишина і „Вставай, Україно" — композиція Е. Садовського.

Знову хор „Гомін" під батутою проф. Барнича виступив в двох фазах: раз, як мішаний, другий раз, як мужеський хор. Мішаний хор виконав: „Шумить, гуде діброонька" — А. Гайворонського, „Весняний день" — І. Недільського. Чоловічий хор виконав: „До бою" з опери „Шаріка" — Я Барнича, „Пісня вояків" — з опери „Фавст" — Ґуно. Хорові „Гомін" акомпаньювала п. д-р Ірина Заячківська-Гавриляк.

Кожний з тих хорів відзначався доброю селекцією голосів, зіграністю, дисципліною і доброю інтерпретацією виконаних точок.

Рясні оплески по кожній точці були виявом признання за їхні великі зусилля на вокально-мистецькому полі.

На спеціяльну увагу заслуговують стилізовані народні танки сумівців і пластунів.

На перший „огонь", під обстріл очей бенкетівців пішов космацький танок „Голубка" під проводом молодої й енергійної п-ни Дади Руденської, яка цей танок скомпонувала і підготовила. Оригінальний космацький стрій, який вимагав великих студій, добра ритміка і легкість виконання цієї точки нагороджено довгими оплесками.

Під час цього танку приграваіа скрипка п-ни Д. Руденської і цимбали п. Ю. Ковальського.

Відтак сольо-танок „Спомин з гір" — музика Безкоровайного, виконала пластунка п-на Зоряна Кавка, учениця американської балетної академії, при акомпаньяменті скрипки проф. Мирона Шияна і фортепіяні д-р Ірини Заячківської-Гавриляк. Глибоку ерудицію у виконанні цеї точки глядачі прийняли з великим захопленням.

Третю точку виконали дівчата і хлопці СУМА, під проводом п. В. Богуславського. В зміст цієї точки входили: „Журавель" — гурт дівчат, „Подільський козачок", „Запорожець (чотири пари зі шаблями), і „В'язанка гопака".

Під час виконування „Запоріжця" виступив 11-літній козачок-соліст Ігор Цішкевич, який, вправляючи своєю великою шаблею, зробив на присутніх надзвичайно миле враження.

Що виконання всіх танців сумівцями було бездоганне, свідком цього є довгі оплески не тільки по скінченні даної точки, але і в часі її виконування, а при кінці всіх точок авдиторія під гучними оплесками викликала п. Богуславського на сцену, чим віддячилася йому і всім його елевам за вдалий виступ.

Виступ клівлендців в концертовій точці бенкету не лише зробив велике, миле і незабутнє враження на делеґатів та гостей, але й дав доказ, що Клівленд в культурно-національній праці йде вперед, чого може позавидувати не одна українська громада в Америці.

ЦВІТ АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ...

Побіч є фотознімка Зоряни Кавки, яка виконала сольовий танок на конвенційному бенкеті УНСоюзу в Клівленді. Її виховання і активність можуть послужити прикладом, однаково дбайливости українських батьків в опіці своїми дітьми, як і спосібности цих дітей. Зоряна в серпні ц. р. закінчить щойно 15-ий рік життя, але має за собою кар'єру, якою могла б чванитись і доросла людина. Вона закінчила 9-ту клясу Нотр Дейм Академі, є ученицею Клівлендського Музичного Інституту та закінчила 8 клясу українознавства в місцевій Рідній Школі. Від 1950-го року активна в Пласті. Вже змалку виявляла хист до танку. Перші лекції балету почала в 1949 р. і тепер є студенткою Балетної Академії, де від 1953-го року студіює клясичні та характерні танки. Українських танків навчилась від своєї Матері, що є інструкторкою українських народних танків при Пластовій Станиці в Клівленді. Від 1949-го року вона вже виступає публічно і з самих тільки повідомлень в місцевій американській пресі можна б вже скласти її справжню мистецько - танкову історію. Крім виступів на багатьох українських імпрезах, Зоряна виступала вже і на багатьох крайових та місцевих американських і міжнародних фестивалях, включно з двома виступами на телевізії. Жива і провідна громадська активність Батьків Зоряни напевно заохочує її йти їхніми слідами. Батько Зоряни, п. Микола Кавка, був м. і. делегатом на 24-ту конвенцію УНСоюзу та тісно співпрацював з голов. радним п. Дмитром Шмагалою при підготові конвенції, зокрема її мистецької програми під час конвенційного бенкету, якою він керував.

Між танцюристами солістами на тій самій конвенційній програмі, на якій виступала Зоряна, був також 9-літній юний сумівець Ігор Цішкевич з Клівленду, який блискуче виконував збірний танок. Він є учнем української католицької школи на Пармі, Огайо, та прикладним учнем Рідної Школи. Національного танку вчиться у п. Богуславського в Клівленді.

Це тільки приклади того справжнього молодого квіту, що ним оправдано може пишатись Американська Україна.

СТИПЕНДИСТИ „ТРИЗУБА"

Шикаґо. — На оголошений конкурс на стипендію на курси українознавства на Союзівці вплинуло дуже багато аплікацій. Культурна комісія Щаднично-Позичкової Спілки „Тризуб" в Шикаґо, що розписала була конкурс, переглянула всі аплікації та відповіді на поставлену тему конкурсу: Чому українська молодь Америки і Канади сторонить від українських організацій? Відповіді були дуже цікаві і важко було рішитися, кому дати стипендію, бо в конкурсі взяли участь молоді хлопці і дівчата, що знають українські справи, проблему молоді і старших і т. п. Вийшло так, що замість одної стипендії, „Тризуб" признав дві стипендії, щоб вдовольнити теж і Канаду.

Христя Бережан

Комісія „Тризуба" признала стипендії для таких аплікантів:

Христя Бережан, Шикаґо, Ілл., та Ігор Курилів, Содбурі, Онт., Канада. Христя Бережан, що має 16 років, є дочкою пані Ольги і Володимира Бережан, фінансового секретаря 114-го Відділу УНС та делеґата на минулу конвенцію в Клівленді.

Ігор Курилів є членом організації Молодих Українських Націоналістів, має 18 років і є роджений в Канаді.

Петро Пуцило,
головний контролер УНС і екзек. дир. „Тризуба"

Ярослав Герус

Цікаве з околиць Союзівки

Ще так недавно, здається, наче б учора це було, свистів за вікнами морозний вітер, ледащіли при дорогах присипані сніговіями автомобілі, а тут уже зелень, пташки, сонце, і, отак потроху піт з чола та за спиною...

Так, немає найменшого сумніву: йде літо! Йде воно до нас і то в дуже рвучкому темпі. А коли думка про літо, про зелень, про сонце, тоді мимохіть зараз і друга думка: про Союзівку. Ці поняття вже так пов'язані в думках кожного українця, що живе на американській землі, що годі їх від себе відлучити.

Про Союзівку було вже на сторінках „Свободи" статтей чимало. Чимало писалося вже про те, як там гарно, присмно, весело, вигідно, здорово і т. д. Навіть про правильний наголос її назви писали вже наші мовознавці. Але, помимо цього, таки ще не все про неї сказано. Це зрештою й цілком зрозуміле. Бо, коли щось є направду гарне та вартісне, то завжди можна знайти в ньому щось нове, про що можна говорити і писати.

Я хочу сьогодні сказати дещо про таку одну добру прикмету нашої Союзівки, про яку, мені здається, дотепер ще не писалося, а саме: про можливості використовування цієї нашої літнисковоі оселі, як випадової бази для відвідування деяких, направду дуже гарних та інтересних місць в її ближчій та дальшій околиці, які кожному було б варто побачити. Справа ця, на мою думку, настільки гідна уваги, що наша громада вже майже на сто відсотків змоторизована, і віддалення кількох чи кількох десятків миль не є для нікого ніякою проблемою.

Місць гідних уваги глядача є в околицях Союзівки чимало. Але я зупинюся тут тільки на декількох, що їх можна кожному особливо порекомендувати.

Відвідувачі, що їдуть на Союзівку з південної сторони, тобто з нюйоркської метрополії, або з Филаделфії, можуть, без зайвої втрати часу вже по дорозі багато дечого побачити. Треба тільки, замість їхати „втертими шляхами", тобто шляхом ч. 17, чи теж „трувеєм", звернути біля міста Нюбурґу на шлях ч. 52. Шлях цей, що його американські туристичні провідники зачисляють до панорамічно найкращих у цій країні, є найгарніший власне на отому своєму відтинку, що пробігає недалеко від Союзівки. З крутих серпентин, якими він в'ється по скелястих узбіччях, розкриваються перед глядачем такі гарні краєвиди, яких часто не зустрічається. Щоб догідніше було цю красу природи оглядати, побудовано збоку дороги площадки, на яких можна, не перешкоджаючи руховi на дорозі, задержуватися з автомашиною. Направду, варто пожертвувати декілька хвилин часу і скористати з цього удогіднення! Не забудьте при цій нагоді про ваш фотоапарат! Де, як де, а тут напевно варто буде ним покористуватися! Залишиться вам чудова пам'ятка на майбутнє.

Коли говориться про шлях ч. 52, не можна не згадати про ще дві особливості, що знаходяться недалеко від нього, а саме: про „Верщок Сема" та про льодові печери в Креґсмурі. Обидва ці місця, направду, варто кожному побачити так задля краси природи, що розкривається кругом них, як і задля їх власних оригінальностей. Догідною обставиною для прогульковця є тут те, що обидва ці місця лежать близько одне від одного так, що „при одному заході" можна звидіти одне й друге. Не раджу однак звиджувати їх по дорозі до Союзівки. Забрало б це забагато часу, а може й втомило б декого. На це треба приначити окрему „туру" під час побуту на Союзівці.

До обох цих місць їдеться з Союзівки шляхом ч. 209 (у південному напрямі) через містечко Елленвілл, де переїжджається (вліво) на шлях ч. 52. Цим шляхом їдеться приблизно 6 миль до роздоріжжя, де, по лівому боці, дороговказ показує дорогу до Креґсмуру. Проїхавши цією дорогою приблизно 2 милі, зустрічаємо по правому боці новий дороговказ, що показує куди їхати до „Сем'с Пойнт". Уже з того місця, тобто з Креґсмуру, видно вгорі, понад лісами, маєстатичну, скельну стіну. На перший погляд видається, що ці скелі є дуже далеко. Але це тільки оптична омана. Бо в дійсності ви, через декілька хвилин їзди, можете бути біля них. Тільки їхати туди треба обережно! Треба завжди мати на увазі те, що тією вузькою доріжкою відбувається рух у двох напрямах та що перед вами чимало непроглядних, заслонених кущами та скельними виступами закрутів. Отже тут краще трохи призабути про газову педалю, а більше пам'ятати про звукові сиґнали. Приїхавши до підніжжя Семового Верху, зупиняємося перед великою, в'їздовою брамою, на якій вже здалека видно напис: „Сейм'с Пойнт". Біля брами є ждальня-ланчонетта, де можна нашвидку щось перекусити, чи чогось напитися. В цьому місці також платиться оплату за в'їзд на верх, що коштує 1 доляр від автомобіля (незалежно від кількости осіб. За цього доляра дістаєте також наліпку з написом: „Візіт Сем'с Пойнт", який, коли це хтось любить, можна наклеїти собі на шибку автомобіля.

Минувши в'їздову браму, в'їжджаєте на круту, місцями дуже спадисту доріжку, що веде вас на верх. Але на тій доріжці: „тейк іт ізі!" Не покладайтеся занадто на 8 циліндрів вашого воза! Не слухайте того, що вам, можливо, сказав біля брами той, що брав від вас гроші за в'їзд, що, мовляв, можете „цілком безпечно" їхати весь час третьою скорістю (якщо ваша машина має ручну систему перекладання скоростей). „Но, сер!..." Це, направду, не дуже присмне почування, коли вам машина, градусів, нагло погасне, а ви, оглянувшись назад, побачите поза лінією свого воза кільнадцять, чи кількадесятметрове провалля... А вже дуже неприємне це тоді, коли ваш віз обтяжує декілька сотень фунтів ваги ваших дорогих знайомих...

Виїхавши на верх, оглянувши та закріпивши на фільмовій ленті все, що треба, ви, якщо хочете відвідати печери, їдете дальше вже майже рівною дорогою (10-15 хвилин їзди) до площадки, на якій вам буде треба залишити ваш віз, і звідкіля вам доведеться уже піхотою йти до печер. Треба розраховувати на годину ходу, коли не хочете поспішати. Ціла дорога позначена стрілками та відповідними написами. Прогулянка до обидвох цих місць, тобто до „Сем'с Пойнту" та до каверн, триває приблизно один день. Безперечно, мож-

(Закінчення на стороні 5-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ЧЛЕНСТВА У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1958 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Воргач Юрія.
В. 8. Квечин Карло, Шмагай Федір, Марія В.
В. 9. Нарадко Юрія М.
В. 15. Д-р Бурбело Богдан І., Катерина М.
В. 16. Барановський Іван, Марта Б.; Стеранка Маріянна, Суходольська Павлина.
В. 20. Винник Ірина, Миколенко Віра.
В. 38. Буковинський Іван, Сливяк Іван, Анна; Совиш Катерина.
В. 42. Сальфетник Степан, Анна.
В. 45. Гарасим Текля Ю., Ярослава Р.
В. 63. Грицик Іван, Сперль Михайло Г., Файкош Розалія М.
В. 68. Гайдук Марія, Овсіюк Максим.
В. 90. Сидор Іван, Якимик Михайло.
В. 94. Борискевич-Бойд Володимир, Васкул Ширлей, Дейнека Олександер, Сенів Павло, Стасик Ярослав, Софія.
В. 114. Качало Дмитро, Галина; Мочорук Михайло, Рогалевич Василь, Іван, Ніна; Шумський Святополк, Марія.
В. 128. Федірко Іван.
В. 130. Дутко Михайло, Малиновський Володимир, Анна.
В. 153. Богачевський Ігор, д-р Голубінка Роман, Марчук Олександра, Шкільник Євген.
В. 158. Буш Карло І.
В. 175. Копичук Михайло, Фаїна.
В. 177. Гесфорд Іванна О.
В. 179. Дзюбин Іван.
В. 191. Нагумик Юдита.
В. 194. Мисько Богдан, Салдан Гнат, Марія; Шуган Юрій Н.
В. 204. Бакун Олена.
В. 217. Дронжевська Ґералдина.
В. 220. Мацьків Володимир.
В. 221. Задорожний Мічел Ю.
В. 240. Олінкевич Арета Р., Футей Петро.
В. 256. Цибульська Марія.
В. 270. Бойко Тимко.
В. 271. Джівґліяно Альфред, Посипина.
В. 276. Сибинська Юлія.
В. 277. Гуцал Григорій, Робак Василь, Яросевич Степан С. ст.
В. 292. Мудрейко Анна М.
В. 293. Форманюк Василина.
В. 298. Пінага Степанія.
В. 312. Семичів Варвара.
В. 316. Дзундза Володимир, Кучмій Марія А., Луців Анна.
В. 330. Букай Микола.
В. 341. Андріяш Яків, Бала Микола, Брик Юрій, Гурняк Самійло, Жолинський Василь, Ковч Ярослава, Ломашевич Текля, Мусій Василь, Нікон Микола, Сироїд Марія, Скрабко Євгенія А., Стех Василь, Товстюха Микола, Химчук Анна, Шмигельський Яким, Шраср Меланія, Яців Іван.
В. 343. Секел Стела.
В. 345. Грицак Петро, Каркоць Лукія.
В. 367. Климочко Михайло, Тихоневич Павлина.
В. 369. Родріґуес Іван М.
В. 379. Ліщинський Іван.
В. 395. Маранчак Ірина А.
В. 397. Варвара Володимир, Сухар Юліян, Марія.
В. 414. Пушкар Михайло В.
В. 427. Гулик Федір, Католик Володимир, Дарія; Чайковська Анна.
В. 430. Вомпель Йосип, Грицак Василь, Звір Семен, Ільницький Федір, Стельмах Осип.
В. 445. Кохалик Євген, Процак Марія.
В. 464. Голик Ґеррі Е.
В. 465. Новосад Анна.
В. 468. Арійчук Микола, Пирожак Маврикій І., о. Сірий Микола.
В. 473. Зубик Ксеня.
В. 479. Пономаренко Олена.
В. 497. Вірстюк Василь.
В. 503. Богантчук Микола, Мороз Федір, Урбан Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Гайдучок Лев, Коровник Микита, Пелагія.
В. 21. Солинський Юрій.*
В. 40. Черкіс Едвард, Ірина.
В. 83. Мрук Йосип М.*
В. 130. Батіг Володимир, Кокольська Надія.
В. 150. Бажан Володимир.*
В. 189. Заяць Ігор.*
В. 203. Сидор Михайло, Теодора.
В. 204. Савчук Михайло.
В. 226. Майброда Петро, Марія.
В. 230. Скубяк Софія.
В. 240. Сметанюк Анастасія.
В. 254. Гудима Іван.
В. 287. Журавецький Омелян,* Саворський Степан, Анна, Галина.
В. 291. Густяк Степан.*
В. 296. Картер Меланія.
В. 299. Глухий Василь, Марія.
В. 316. Дзундца Володимир.
В. 319. Кловп Василь.*
В. 325. Малик Даґмар А.
В. 336. Курах Михайло, Пелех Володимир.
В. 353. Старанчук Лука, Катерина.
В. 361. Кухар Федір.
В. 362. Найдан Василь, Никитич Євдокія, Осер Доротея М.
В. 365. Заходник Тереса.
В. 370. Білоус Роман, Подлісний Іван.*
В. 424. Масалитин Костянтин.
В. 430. Борецький Олександер, Едита; Сас Богдан, Петрів Марія.
В. 432. Струк Василь.*
В. 441. Дзьордзь Іван.*
В. 446. Сорока Анна, Федак Михайло.
В. 457. Повзанюк Володимир.
В. 461. Чоловський Роман, Тетяна.
В. 473. Гарбуз Іван,* Захарчук Юліян.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Гнатів Микола.
В. 27. Пеленська Софія, Турянська Таїса, Шуманська Марія Т.
В. 37. Пилипко Анастазія.
В. 52. Сивецький Володимир,* Анастасія.
В. 102. Волощук Олексій, Анна; Жук Василь*., Емілія.
В. 104. Миронович Євдокія, Одочук Олена.
В. 131. Назар Павло, Павлина.
В. 153. Гарасимович Богдан, Софія; Чуприничук Кирило, Олена.
В. 298. Островерха Олена.
В. 347. Данкевич Катерина.
В. 349. Грушецький Йосип.
В. 368. Рекуха Людмила, Рудик Лідія.
В. 371. Білик Катерина, Ден Гартіґ Олена, Лева Артур,* Ольга; Радомський Андрій, Олександра Б.; Яворська Анна.
В. 423. Рибак Норберт, Черник Олексій.
В. 465. Ціховляс Михайло,* Евгенія.
В. 473. Захарчук Степанія.
В. 505. Зелений Зенон, Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 89. Тимус Катерина.
В. 194. Коршовська Степанія 2.
В. 367. Вербляний Михайло,* Свистун Йосип.
В. 396. Драпала Микола.*
В. 503. Бойко Ольга.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 9. Гнатишин Доротея.
В. 12. Бучко Володислав, Шамрило Михайло, Шрайтер Федір, Марія, Олена.
В. 27. Видра Михайло, Геврик Тит.*
В. 54. Крицький Іван, Софія.
В. 62. Погар Михайло.*
В. 91. Павлиш Людовика.
В. 106. Каменська Ніна, Кардащук Василь, Анна; Рибак Григорій, Чорній Василь, Ольга.
В. 113. Мрозенський Тома І.*, Спіляр Вінкентій.*
В. 127. Гойсан Богдан, Юлія; Гринчак Петро, Юлія; Микитин Іван, Погаратний Микола.
В. 130. Свіс Антін,* Тамара.
В. 147. Маркович Андрій, Інґа.
В. 153. Фортушок Антонина.
В. 163. Свістель Олена, Семен Катерина, Фаґан Катерина.
В. 166. Сфакіянокіс Федір.*
В. 171. Запорожець Ілля.
В. 189. Дульнявка Петро, Северина.
В. 194. Гусак Нестор, Заклинський Володимир, Марія; Мельник Християна Л., Ярослав А.; Михайлюк Семко, Стек Володимир.*
В. 219. Білобрам Степан.
В. 221. Бойко Павло.
В. 233. Напора Михайло.
В. 254. Манченко Петро, Явин Володимир.*
В. 266. Волес Ярослава А.
В. 281. Лавринатіс Іван.*
В. 292. Лазарчук Роман, Марія.
В. 304. Гошовський Микола, Процишин Геновефа.
В. 323. Буґа Михайло, Гречаник Іван.
В. 327. Бендерський Петро.
В. 339. Карпяк Михайло Е.*, Марія.
В. 361. Коваль Гавя, Коцан Марія, Нич Петро, Ірина.
В. 379. Космина Петро.*
В. 397. Мединський Іван, Федьків Павло.
В. 430. Літинська Параскева, Рудакевич Іванна.
В. 444. Грицан Йосип.*
В. 468. Яворський Володимир.*
В. 469. Гриник Анна.
В. 486. Міщанчук Степан.
В. 487. Денисенко Віктор.*
В. 494. Данилюк Василь.*
В. 497. Киселиця Олексій,* Мазурок Осип, Роїк Олександер.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 93. Коцан Василь.
В. 106. Білоус Богдан, Наталія.
В. 153. Белей Ірина.
В. 184. Пеленська Софія.
В. 194. Лашенюк Анна, Обрусняк Марія, Свинаренко Марко, Євстахія.
В. 252. Труш Михайло, Марія.
В. 334. Жук Василь,* Емілія.
В. 352. Д-р Зґута Андрій.
В. 361. Кухар Федір, Рекуха Людмила, Рудик Лідія.
В. 364. Волощук Олексій, Анна.
В. 379. Бонтей Степан.
В. 395. Данкевич Катерина, Радомський Андрій, Олександра Б..
В. 432. Захарчук Степанія.
В. 435. Турянська Таїса, Шуманська Марія Т.
В. 471. Ціховляс Михайло,* Євгенія.
В. 490. Білик Катерина, Ден Гартіґ Олена, Климко Любомир, Лева Артур,* Ольга; Фідник Марія Е., Яворська Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 62. Куча Петро, Франя.
В. 63. Цилла Едвард Ю.,* Олена.
В. 69. Нарадовий Федір,* Михайлина Н.
В. 85. Паращак Анна.
В. 89. Тимус Катерина.
В. 105. Ячишин Володимир.*
В. 114. Шматко Анна.
В. 140. Пальма Франко.*
В. 152. Шумейко Олена.
В. 155. Тарасевич Микола, Анна.
В. 160. Бусті Ольга.
В. 170. Ленчук Василь, Катерина.
В. 178. Ле Фейбор Софія.
В. 194. Коршовська Степанія.
В. 204. Вакун Олена, Русакович Петронеля.
В. 226. Прокоп Орест.
В. 237. Коротко Олександер.
В. 240. Білий Олександер П., Антонина; Сметанюк Анастасія.
В. 251. Геннель Адальберт Ю.,* Катерина.
В. 277. Тесля Іван.
В. 287. Журавецький Омелян.*
В. 291. Густак Степан.*
В. 296. Картер Меланія.
В. 316. Дзундза Володимир.
В. 361. Захарчук Едвард.*
В. 388. Савчик Дора, Садовська-Кацюба Марта.
В. 430. Борецький Олександер, Едита; Сас Богдан.
В. 432. Струк Василь.*
В. 444. Зеленко Степанія.
В. 445. Кузів Ананій,* Макітра Степан.*
В. 446. Федак Михайло.
В. 456. Гичор Василь.
В. 460. Валик Марія.
В. 469. Посива Аліція.
В. 483. Яковенко Володимир.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 49. Стецюк Петро.
В. 63. Шайка Стела Р.
В. 98. Верещак Михайло П.*
В. 128. Федірко Іван.
В. 204. Кислова Юлія.
В. 238. Виноградник Іван, Пащак Антін,* Сікорець Михайло.*
В. 239. Береска Іван,* Софія.
В. 246. Буклий Олена.
В. 316. Моркан Емілія.
В. 330. Коник-Коникевич Лавро.*
В. 343. Грицак Катерина, Шеперд Анна.
В. 361. Бунько Іван,* Гурин Андрій,* Пелешок Корнило, Тиз Ольга.
В. 369. Сікорська Марія.
В. 379. Недогін Ґеріґта.
В. 398. Дрост Анна.
В. 421. Шипінка Марія, Павлина.
В. 455. Ігнатчик Мурієл, Ковбаснюк-Шумейко Віра, Куницька Катерина, Логвин Олена, Робицька Марія, Середюк Катерина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 29. Скварло Захар.*
В. 94. Прихітко Микола, Чигир Анна.
В. 98. Садуцький Олексій.*
В. 102. Кюнц Степанія Ф., Мачковська Анна, Тот Марія.
В. 128. Дідух Марія.
В. 130. Кравчук Михайло.*
В. 147. Попик Михайло,* Сокальська Катерина.
В. 204. Гельмольд Анастасія Е., Микитин Тереса, Сікоряк Степанія.
В. 213. Барба Катерина.
В. 218. Сорока Яким.*
В. 221. Жабяк Данило.*
В. 235. Фрідлин Марія.
В. 268. Михалюк Володимир.*
В. 274. Молодович Ірина, Сенедяк Ольга.
В. 277. Кемпбел Анна.
В. 291. Глович Микола.*
В. 292. Горішний Іван,* Рассел Франко мол.,* Віра; Хомишин Анна.
В. 296. Гарачмак Софія, Мизюк Ірина.
В. 299. Колотило Іван.*
В. 301. Гуцуляк Павлина.
В. 308. Бакай Іван.*
В. 321. Німчук Стела, Сабо Марія.
В. 334. Кушнір Мирон.*
В. 348. Волошин Анастасія.
В. 361. Панчишин Анастасія.
В. 364. Топоровська Марія.
В. 369. Сікорський Дмитро.*
В. 383. Біляк Михайло,* Сендецька Вероніка.
В. 389. Теслюк Володимир С.,* Ніна, Олена.
В. 396. Драпала Микола.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 1. Курилів Василь.
В. 2. Махецький Михайло,*
В. 7. Ткачишин Юрій.
В. 15. Клим Анна.
В. 20. Нагірняк Пилип.
В. 27. Гуляк Микола 2, Нападісвич Степанія.
В. 28. Куцик Марія.
В. 32. Ашенбренер Іван.
В. 51. Робак Катерина.
В. 69. Забавчук Йосип.
В. 70. Кричковський Федір, Ригайло Григорій,* Сокіл Марія.
В. 73. Хоптовий Михайло.
В. 94. Стефунько Василь.
В. 107. Віндас Михайло.
В. 133. Шатинський Федір.
В. 163. Шостак Василь.
В. 176. Мандрух Яким.
В. 183. Кирилюк Марія.
В. 204. Козачок Михайло.
В. 205. Васильковський Дмитро.*
В. 219. Вінач Іван.
В. 223. Гаврилич Іван.
В. 233. Зазуля Єва.
В. 270. Борик Андрій.
В. 288. Бобеляк Микола.
В. 295. Зепко Олексій.
В. 305. Кічула Юстина.
В. 320. Копиляк Йосип.
В. 321. Воробець Мартин, Цюк Петро Ф.*
В. 326. Кристіян Йосип.
В. 335. Степаничук Марія.
В. 338. Вурчій Марія.
В. 339. Долинний Михайло.
В. 362. Роговий Пилип.
В. 381. Гузий Михайло.*
В. 389. Теслюк Євстахій Й.
В. 413. Блазинська Софія.
В. 458. Шохит Анна.
В. 487. Дісперів Олександер.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1958 р. було в У.Н.Союзі повнолітніх членів	49,552
В місяці травні 1958 р. прийнято нових	133
В місяці травні 1958 р. прийнято наново	66
В місяці травні 1958 р. прийнято з переступ. листами	38
В місяці травні 1958 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	7
В місяці травні 1958 р. прийнято зі старого роду забезп.	—
Разом	49,796
В місяці травні 1958 р. суспендовано	81
В місяці травні 1958 р. відійшли з переступ. листами	35
В місяці травні 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	6
В місяці травні 1958 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці травні 1958 р. відійшли зі зворотом у готівці	48
В місяці травні 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці травні 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	30
В місяці травні 1958 р. відійшли на виплачене забезпеч.	45
В місяці травні 1958 померли	44
Разом	289
З кінцем місяця травня 1958 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49, 507

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	51
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	105
В клясі 1 на $1500	4
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	352
В клясі 2-1000 на $1000	241
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,288
В клясі 3-1000 на $1000	4,183
В клясі 3-1500 на $1500	59
В клясі 3-2000 на $2000	52
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	3,973
В клясі 4-1000 на $1000	2,094
В клясі 4-1500 на $1500	46
В клясі 4-2000 на $2000	37
В клясі 4-2500 на $2500	3
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	103
В клясі 5- 500 на $ 500	2,520
В клясі 5- 750 на $ 750	355
В клясі 5-1000 на $1000	5,569
В клясі 5-1500 на $1500	130
В клясі 5-2000 на $2000	38

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	1
В клясі 6- 500 на $ 500	4,444
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,071
В клясі 6-1500 на $1500	37
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	40

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,688
В клясі 21-1000 на $1000	1,124
В клясі 21-1500 на $1500	38
В клясі 21-2000 на $2000	36
В клясі 21-2500 на $2500	11
В клясі 21-3000 на $3000	13
В клясі 21-3500 на $3500	4
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	4
В клясі 21-5000 на $5000	4

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	3,304
В клясі 22-1000 на $1000	3,061
В клясі 22-1500 на $1500	63
В клясі 22-2000 на $2000	114
В клясі 22-2500 на $2500	23
В клясі 22-3000 на $3000	19
В клясі 22-3500 на $3500	10
В клясі 22-4000 на $4000	8
В клясі 22-4500 на $4500	3
В клясі 22-5000 на $5000	8

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	193
В клясі 23-1000 на $1000	122
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	16
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	9
В клясі 23-4000 на $4000	1

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,893
В клясі 24-1000 на $1000	2,150
В клясі 24-1500 на $1500	46
В клясі 24-2000 на $2000	77
В клясі 24-2500 на $2500	19
В клясі 24-3000 на $3000	15
В клясі 24-3500 на $3500	7
В клясі 24-5000 на $5000	2

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	245
В клясі 25-1000 на $1000	227
В клясі 25-1500 на $1500	11
В клясі 25-2000 на $2000	23
В клясі 25-2500 на $2500	10
В клясі 25-3000 на $3000	11
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	5
Разом	49,507

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Комарницька Єлисавета А.
В. 8. Каніщак Іван, Оліяр Іван.
В. 9. Нарадко Карло П., Михайло Й.
В. 16. Бабяк Микола І., Степан Т.
В. 20. Савка Осипа М.
В. 30. Черновська Христина.
В. 38. Сливяк Анна, Юрій; Совиш Казимира.
В. 42. Сальфетник Іван, Катерина, Марія, Микола.
В. 45. Бутрин Патриція А.
В. 54. Хома Тамара І.
В. 63. Оресик Марта Л., Петро Михайло І.
В. 84. Говера Ярослав.
В. 90. Якимик Єфрем П.
В. 94. Васкул Данило Р., Михайло В.; Когут Патриція А., Манас Іван П., Шевченко Зоя.
В. 100. Зиґа Євгенія Л.
В. 104. Друйос Марко Я., Кузьмак Анастасія О.
В. 114. Крупа Христофор Ф., Рогалевич Анатоль, Микола.
В. 120. Рефт Зузанна Л.
В. 123. Девис Павло, Славич Михайло Ф. мол., Флаґіртий Девей.
В. 127. Цьолко Орест П. 2.
В. 130. Малиновський-Могила Остап, Малиновський Степан.
В. 144. Дерчак Розалія М. О.
В. 153. Білик Наталія Р., Голубінка Граціян, Гринів Степан, Юрій В.; Мельник Володимир, Юрій.
В. 156. Кузик Марко Ю., Матвієвська Степанія.
В. 158. Колодій Богдан П., Олешкевич Анна, Іван, Софія.
В. 165. Воґон Денис М., Даґлес К.
В. 175. Грушка Марко С., Христина М.; Мочерад Іван П.
В. 194. Копач Ангелика, Салдан Розалія М.
В. 204. Кавочка Іван.
В. 218. Глива Ростислав Р.
В. 221. Ткалич Євген, Єлисавета Л.
В. 224. Іваницький Іван А.
В. 245. Сабат Роберт М.
В. 256. Конклин Кандиса М., Мілер Катерина М.
В. 266. Римарук Ярослава.
В. 277. Дутка Дарія, Шевчук Іванна М.
В. 283. Вільзинська Марта А.
В. 287. Сохан Романа О.
В. 292. Маслій Анна, Володимир; Сисак Андрій В.
В. 299. Джойс Василь.
В. 316. Ґудзеляк Володимир, Михайло, Ярослава; Івашко Катерина Є.
В. 334. Марцінюк Михайло А.
В. 341. Боївка Анна, Влох Іванна А., Ольга; Данилюк Наталія, Дуткевич Катерина, Ковалів Ольга, Лаюк Анна, Дмитро, Євген, Микола мол.; Мазник Наталія О., Мацьборська Меланія, Матрюк Василь, Орищин Петро, Ратушний Йосип, Марія, Михайло, Улляна; Шишак Павло.
В. 345. Каркоць Марко.
В. 362. Осер Лорета І.
В. 367. Гумницький Іванна Л., Климочко Ірина, Леся.
В. 370. Хабинець Давид П.
В. 371. Шараневич Ірина С., Мотря А.
В. 379. Петришин Ольга Ю.
В. 414. Грабович Юліян А.
В. 427. Бутрин Петро П., Роздольська Богданна.
В. 435. Войтюк Валентина, Михайло, Павло.
В. 437. Ґапяк Надія.
В. 445. Процак Борис О.
В. 468. Кафаль Анатоль, Василь, Павло, Петро; Квашин Євген Р., Крутацький Маріянна, Михайло М.
В. 477. Мальґівська Марія.
В. 487. Тисовський Юрій.
В. 497. Гімбаржевський Борис П., Олег Е.; Усик Віра.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Коровник Лідія, Любов.
В. 36. Ґереґаль Юрій.
В. 42. Левко Богдан 2, Василь, Євстахій 2, Маріян 2.
В. 94. Ротко Іван А.
В. 105. Крайник Степан.
В. 130. Батіг Богдан 2, Марія О. 2, Степанія 2.
В. 145. Манджіакакне Патриція А.
В. 203. Сидор Ігор І.
В. 239. Соха Михайло.
В. 244. Бровська Тереса.
В. 254. Гудима Ольга.
В. 287. Саворська Дарія 5.
В. 296. Картер Василь Д., Лідія К., Мирослав В.
В. 321. Цюх Петро.
В. 353. Старанчак Романа, Степанія К.
В. 361. Варагура Христина, Іваник Ксеня А.
В. 370. Білоус Анна Н., Лаврій Вавиль В.
В. 446. Федак Олександра.
В. 469. Коропатва Ірина, Любов.
В. 473. Шевчук Любов, Марія А., Юрій.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 5. Ямка Іванна М. 4, Михайло 3.
В. 52. Сивецька Донна, Ірина, Степанія І.
В. 102. Волощук Ірина, Турчик Катерина.
В. 153. Гарасимович Марія, Орест.
В. 368. Рекуха Лариса.
В. 465. Ціховляс Мирослава.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 55. Зазуляк Ірина А. 2.
В. 87. Будник Григорій Я., Яким С.
В. 379. Гусак Данило Ю. 2.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 12. Гаврилюк Богдан, Олег; Корженюк Наталія, Тара Петро, Шіндлер Йосипина.
В. 16. Садницький Йосип Ю. О., Марія О. О., Надія Т. О.
В. 57. Томко Христина М.
В. 62. Куча Володимир, Іван, Юрій.
В. 106. Чорній Андрій, Богданна.
В. 130. Періґ Богданна, Свіс Михайло, Роман.
В. 147. Маркович Петро А.
В. 163. Іванчук Маріян, Софія, Уляна; Свистіль Олена.
В. 171. Куцмида Ілля.
В. 189. Дульнявка Петро Б. 2, Сабина; Садовська Марія 2.
В. 194. Вакалець Олег М., Роман Ю.; Дністрян Анатоль, Панкевич Зенон.
В. 203. Зимна Патриція М., Христина О.
В. 323. Буґа Євгенія.
В. 334. Посаковський Валентина, Степан.
В. 339. Карпяк Іван І. мол., Ричард Ф.
В. 397. Барищ Петро, Степан; Петришин Роман О.
В. 423. Боднарчук Катерина 2, Марія А., Роман 2, Тарас В. 2; Капечук Іван П., Ірина, Леся, Марія, Михайло, Оксана, Орест, Остап; Кос Євгенія, Ярослав; Попович Іван, Ірина, Ярослава; Різник Іванна.
В. 439. Кузьмич Мирослав Б.
В. 486. Міщанчук Розалія М., Степан.
В. 487. Денисенко Антонина.
В. 490. Куйбіда Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 204. Ямка Іванна М. 4, Михайло 3.
В. 253. Труш Анна М., Михайло, Степанія.
В. 334. Турчик Катерина.
В. 352. Зґута Галина А., Юрій О.
В. 364. Волощук Ірина.
В. 471. Ціховляс Мирослава.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У Н. С.:

В. 63. Файкош Розалія М.
В. 90. Якимик Михайло.
В. 145. Манджіакакне Патриція А.
В. 172. Ґалатій Марія.
В. 369. Родріґуес Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 2. Воргач Юрія.
В. 16. Стеранка Маріян.
В. 22. Максимюк Катерина.
В. 55. Зазуляк Ірина А.
В. 63. Гелячик Яким А., Цила Едвард П. 2.
В. 69. Нарадова Лідія М.
В. 105. Крайник Степан.
В. 152. Шумейко Данило мол.
В. 160. Бусті Євстахій М., Рода Л.
В. 170. Ленчук Леся, Мирон.
В. 177. Гесфорд Іванна І.
В. 239. Соха Михайло.
В. 244. Бровська Тереса.
В. 296. Картер Василь Д., Лідія К., Мирослав Б.
В. 338. Зумпета Анна М.
В. 379. Гусак Данило Ю.
В. 388. Баран Олена, Коцюба-Садовська Алина.
В. 417. Фур Марія Л. 2, Мирослава 2.
В. 469. Дрозд Роман.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 105. Угорчак Ярослава Є.
В. 204. Гурман Олена, Смолій Вірґінія А. 4.
В. 471. Карплюк Олександра Ю.
В. 473. Мушинський Володимир.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 295. Ґошко Анна, Володимир.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 130. Морсун Марія А.
В. 321. Цюх Петро.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1958 р. було в У.Н.С. дітей членів	22,936
В місяці травні 1958 р. прийнято нових	131
В місяці травні 1958 р. прийнято наново	53
В місяці травні 1958 р. прийнято з переступ. листами	16
В місяці травні 1958 р. прийнято з інших кляс забезп.	6
Разом	23,142
В місяці травні 1958 р. суспендовано	72
В місяці травні 1958 р. відійшли з переступ. листами	15
В місяці травні 1958 р. відійшли до ст. членів УНС	5
В місяці травні 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	4
В місяці травні 1958 р. відійшли зі зворотом у готівці	29
В місяці травні 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	8
В місяці травні 1958 р. відійшли на виплачене забезпеч.	—
В місяці травні 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці травні 1958 померли	2
Разом	137
З кінцем місяця травня 1958 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	23,005

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,467
В клясі 2-ій на $ 400	517
В клясі 3-ій на $ 100	696
В клясі 4Р на $ 250	142
В клясі 4Р на $ 500	3,716
В клясі 4Р на $1000	1,792
В клясі 5Е на $ 250	270
В клясі 5Е на $ 500	4,650
В клясі 5Е на $1000	1,733
В клясі 6С на $ 500	1,065
В клясі 6С на $1000	638

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	1,167
E20 на $1000	872
E20 на $1500	1
E20 на $2000	10
E20 на $2500	1
E20 на $3000	2
E18 на $ 500	555
E18 на $1000	778
E18 на $1500	5
E18 на $2000	23
E18 на $3000	9
E65 на $ 500	34
E65 на $1000	11
P20 на $ 500	771
P20 на $1000	1,034
P20 на $1500	6
P20 на $2000	13
P20 на $3000	2
P65 на $ 500	9
P65 на $1000	16
Разом	23,005
З кінцем місяця травня 1958 р. в У.Н.Союзі було всіх забезпечених	72,512

УВАГА!

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за травень 1958 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації, інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1958 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Д. Галичин, гол. предс.

ЗДОБУТКИ АКЦІЇ ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНІВ В ТРАВНІ 1958 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Присд. чл.
2	В. Сенкович	1
5	П. Барнич	1
8	В. Мандзій	5
9	В. Саляк	3
15	д-р Я. Гелета	2
16	М. Москаль	1
	Д. Білецький	5
20	А. Триш	3
30	М. Філіпс	1
37	Анна Гнатюк	1
38	В. Загасвич	3
	С. Гонза	4
42	П. Головачук і Н. Палиґа	6
45	М. Сеник	1
	М. Сеник і А. Гарасим	2
54	А. Маланчук	1
63	С. Келлер	4
68	І. Шило	2
84	П. Дудко	1
90	Й. Сидор	2
94	Є. Зубальський	5
	В. Крушельницький	6
100	А. Цебак	1
104	В. Матковський	2
114	М. Ткачук	11
120	В. Рефт	1
123	В. Баран	3
127	П. Володка і І. Була	2
128	І. Швець	1
130	М.Коваль	1
	Д. Білецький	4
144	М. Чомко	1
153	І. Одежинський	10
156	В. Новак	2
158	д-р О. Саноцький	1
	Д. Білецький	3
	Ю. Павчак	1
165	Ольга Воган	2
175	І. Іванчук	5
177	І. Лаба	1
179	І. Назар	1
191	В. Колодій	1
194	М. Салдан	5
	В. Никифорук	1
204	П. Марко	1
	В. Гасій	1
217	А. Іванів	1
218	М. Стахура	1
220	Г. Гарасим	1
221	Т. Шпікула	3
224	Й. Ерха	1
240	Осипа Олінкевич	2
245	Й. Сабат	1
248	Ольга Лабяк	1
256	Ольга Недошитко	2
266	В. Труфин	1
270	М. Баран	1
271	І. Чопко	2
276	І. Сибінський	1
277	В. Гафткович	5
283	Марія Вільжинська	1
287	В. Сохан	1
292	П. Федик	4
293	Марія Демидчук	1
298	І. Гупало	1
299	О. Коваль	1
312	Юлія Шарик	1
316	В. Гавриляк	6
325	В. Гузар	1
	В. Цюпа	2
330	М. Нібб	1
334	Стефанія Боганек	1
341	О. Косіковський	36
343	Марія Сверида	1
345	М. Дербуш	3
362	Г. Хома	1
367	В. Попович	5
370	В. Гіна	1
371	Ю. Баранюк і П. Заболоцький	2
379	М. Семків	2
397	Олена Штоґрин	3
414	Софія Брезіцька	1
	д-р Ю. Грабович	1
427	В. Коссар	4
	М. Гладиш і В. Чорній	2
430	І. Скочиляс	5
435	Д. Білецький	3
437	М. Малинівський	1
445	Д. Ріпак	1
	І. Геврик	2
464	М. Хомин	1
465	М. Черешньовський	1
468	В. Коссар	10
473	Й. Чайковський	1
477	П. Сиротюк	1
479	Я. Гречка	1
487	М. Денисюк	1
497	Д. Петрів	4
503	В. Янда	1
	В. Коссар	2

ЦІКАВЕ З ОКОЛИЦЬ СОЮЗІВКИ

(Закінчення зі стор. 4-тої)

на її відбути і в короткому часі. Але тоді треба б поспішати. А яка приємність з дозвілля, коли людина спішиться ?

Другою атракцією, що її конечно треба б оглянути кожному, хто перебуває на Союзівці, є Ешокен Резервуар, звідкіля постачають воду для Ню Йорку. Та тут не в резервуарі справа, хоч і його теж цікаво побачити. Тут є щось куди цікавіше та важливіше для шукача краси! Отже, щоб вода для метрополії світу була здоровіша, щоб мала велику кількість кисню, построєно тут, біля цього резервуару 1,600 водограїв, з яких вода безупинно жбурхає вгору, на висоту до 20 стіп, та, перемішавшись з повітрям, опадає наділ. Хоч споруда ця є чисто технічної натури, проте для ока це просто небуденне видовище!

З Союзівки найкраще їхати до цього місця спершу шляхом ч. 209 (північ) і звернути пізніше на шлях ч. 213. Цим шляхом їхати (через місцевість Оліврбридж) до шляху ч. 28а, перетяти його, і їхати дальше греблею, поміж резервуарами води, аж до самих водограїв. З'їджається до них дорогою вправо, наділ. З греблі прегарний вид на резервуар. Віддалення від Союзівки приблизно 25 миль.

Оглянувши водограї та резервуар, можна поїхати трохи далі в північному напрямі, звернути на шлях ч. 28 (схід), а з нього, знову на північ, на шлях ч. 375. Цей шлях веде до місцевости Вудстак, де має своє приміщення „Вудстак Арт Сентер". Влітку з'їздяться там сотні студентів та вчителів мистецтва з різних сторін Америки. А коли мистці вибрали це місце на свій центр, то й іншим напевно варто його оглянути! Віддалення від резервуару приблизно 10 миль дороги.

Можна поїхати шляхом ч. 28 також на захід, і, приблизно через ¾ години, можна бути в місцевості Бел-ер Скі Сентер. Хоч це місце, як говорить його назва, має більше значення (взимі) для лещетарського спорту, проте і влітку варто його відвідати. Линвовий витяг (з кріселками) працює тут увесь рік і ним можна завжди дістатися на гору, з якої розкривається прегарний вид на всю околицю.

Про озеро Міневаска, що лежить, можна сказати, таки біля самої Союзівки, не треба, здається, писати.

ПОДЯКА

Зовсім несподівано я одержав багато ґратуляцій та побажань з приводу вибору на головного секретаря УНСоюзу. До глибини сповнений почуттям вдячности, складаю Їм всім мою сердечну подяку та разом з нею запевнення, що моєю працею й відданістю нашій великій установі — Українському Народному Союзові, буду старатися сплатити довг вдячности й тим, що мене обрали на відповідальний пост головного секретаря тієї організації й тим, що мені з того приводу виявили своє довіря й прихильність.

Ярослав Падох

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1958 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	277.76	179	205.94
2	236.69	180	244.98
3	140.24	181	98.64
5	524.06	182	231.85
6	174.42	183	241.72
7	196.99	184	129.07
8	605.89	185	42.27
9	122.73	186	49.98
10	55.03	187	82.77
11	163.96	188	20.93
12*	305.03	189*	489.67
13	473.84	190	42.15
14	480.34	191	472.95
15	68.55	192	286.04
16	163.31	193	31.04
17	71.66	194*	1,983.75
18	48.69	195	25.26
20	286.94	196	48.15
21	217.42	197	21.22
22	81.37	198	10.76
23	211.22	199	78.57
24	88.50	200	429.92
25	308.60	201	50.98
26	15.28	202	41.20
27	450.19	203*	213.54
28	144.33	204	1,720.67
29	167.96	205	17.78
30	80.21	206	635.08
31	97.44	207	86.79
32	24.21	208	28.43
33	178.96	209	36.32
34	33.16	210	80.31
36	310.52	211	188.80
37	154.95	212	64.74
38	523.11	213	162.44
39	993.32	215	54.90
40	105.41	216	7.60
41	145.41	217	794.42
42	761.66	218	327.81
43	35.89	219	466.84
45	426.53	220	347.12
46	107.21	222	42.95
47	70.18	223	310.04
48	69.80	224	112.15
49	193.80	225	10.86
51	58.79	226	128.53
52	213.06	227	26.78
54	242.47	228	65.26
55	229.65	229	93.27
56	128.53	230	600.51
57	359.93	231	4.59
59	739.37	232	59.57
60	54.05	233	252.19
62*	428.44	234	330.64
63	629.48	235	139.46
64	220.23	236	225.07
65	194.02	237	828.44
66	55.06	238*	715.40
67	254.40	239	251.47
68	68.43	240*	1,758.72
69	220.50	241	81.70
70	278.89	242	229.97
71	144.90	243	56.03
72	44.77	244	28.07
73	91.24	246	90.30
74*	128.05	247	230.46
75	164.77	248	86.94
77	44.92	249	30.35
78	71.78	250	6.90
79	18.46	251	532.85
80	89.34	252	237.73
81	259.57	253	268.68
82*	54.82	254	281.58
83	412.13	255	32.05
84	158.81	256	184.97
85	290.98	257*	421.67
87*	249.86	258	63.38
89	39.45	259	235.23
90	290.30	260	15.98
91	370.31	261	92.38
92	21.16	262	150.49
93	129.64	263	38.67
94	1,356.38	264	49.42
95	40.87	265	169.70
96	362.09	266	467.49
97	126.50	267	104.15
98	88.87	268	117.05
99	158.44	269	16.07
100	142.62	270	234.05
101	30.33	271	221.52
102	885.50	272*	98.89
103	112.81	273	26.76
104	219.63	274	373.60
105*	752.56	275	97.33
106	830.40	276	411.81
107	93.48	277	1,035.99
108	94.95	278	28.24
109	194.40	279	30.52
110	12.32	280	163.83
111	52.26	281	350.34
112	455.20	282	57.85
113	183.83	283	243.25
114*	570.01	284	319.86
115	173.39	285	82.57
116	167.67	286	156.19
117	183.17	287	463.46
118	94.09	288	247.44
119	80.25	289	250.58
120	569.15	290	170.47
121	356.98	291	449.79
122	40.90	292	779.61
123	136.85	293	344.93
124	137.55	294	21.55
125	391.54	295	416.20
126	125.93	296	287.38
127	1,184.51	297	19.66
128	168.15	298	75.97
129	21.14	299	114.61
130	540.03	300	95.01
131*	297.50	301	307.87
132	125.11	302	11.39
133	198.06	303	73.61
134	107.65	304	749.64
135	39.51	305	229.54
137	212.59	306	78.26
138	66.37	307	171.69
139	83.23	308	182.66
140	193.13	309	91.73
141*	160.24	310	169.07
142	282.93	311	2.42
143	234.30	312	96.49
144	109.26	313	[illegible].43
145	83.75	314	30.48
146	599.71	315	21.99
147	552.14	316	989.11
148	62.93	317	139.32
149	109.95	318	105.74
150	195.59	319	245.53
151	98.36	320	424.21
152	61.67	321	202.11
153*	478.65	322	51.08
154	66.07	323	140.76
155	669.54	324	291.53
156	297.64	325	611.07
158	494.38	326	75.42
159	86.60	327*	469.79
160	117.55	329*	23.83
161	522.32	330	198.23
162	26.08	331	177.86
163	357.84	332	48.69
164	237.09	333	123.13
165	181.64	334	489.95
166	36.56	335	110.31
167	120.95	336	627.51
168	273.08	337	207.74
169	31.72	338	242.99
170	266.62	339	120.67
171	160.38	340	13.25
172	83.94	341	505.01
173	228.47	342	297.33
174	15.12	343	431.82
175	558.58	344	89.32
176*	421.89	345	168.13
177	141.27	346*	8.32
178	245.19	347	228.87

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
348	223.04	423*	526.42
349	91.87	424*	182.69
350	285.14	425*	18.45
351	45.28	427	430.10
352	140.18	428	108.34
353	139.36	429	47.82
355	159.40	430	633.25
356	296.02	432	3,346.27
357	43.36	433	105.21
359*	51.94	434	61.19
361	3,343.92	436	122.06
362	305.38	437	395.14
363	105.69	438	51.78
364	634.42	439	477.76
365	52.14	441	502.11
366	13.02	442*	62.77
367	1,251.69	443*	94.81
368*	74.79	444*	138.96
369	227.43	445	804.90
370	355.69	446	113.59
372	293.79	447	6.83
373	123.02	448	96.30
374	135.75	449	13.53
375	399.38	452	116.95
376*	127.15	453	63.86
377	40.82	454	4.83
378	14.64	455	83.18
379	2,465.54	456	110.40
380	115.18	457	380.84
381	17.15	458	323.92
382*	46.70	459*	177.94
383	362.15	460	106.95
384	63.31	461	74.78
385	409.06	463*	60.39
386	40.41	464	192.52
387	39.59	465	267.15
388	380.17	466	47.95
389*	82.19	467	27.17
390	252.21	468*	11.61
391	97.84	469*	436.68
392	11.51	470*	14.79
393	40.02	472	409.05
394	99.99	473*	939.04
396	284.41	475	40.60
397	533.63	476	110.91
398	55.60	477	146.17
400	227.51	478	67.68
401	47.32	479	27.10
403	125.19	480*	51.88
404	23.36	481	139.16
405	44.58	482	100.04
406	462.39	483	128.07
407	33.99	484	294.65
408	14.40	486	50.68
409	54.75	487	180.10
410	44.64	488	69.98
411	19.60	490	164.96
412*	218.07	492	314.72
413	88.43	493	16.38
414	515.08	494*	186.34
415*	40.94	495	83.50
416	6.64	496	3.60
417*	40.19	497*	194.75
418*	38.88	499	27.56
419	29.93	503*	123.07
421	57.44	505	71.30
422	24.13	506	81.34

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $109,007.65

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	206	2.65
3	1.31	209	2.82
28	2.37	216	3.69
30	4.26	234	13.52
37	2.90	237	2.88
39	15.13	243	2.53
65	6.84	264	2.78
70	5.07	275	8.61
83	1.15	286	21.49
90	4.40	305	23.77
101	3.04	316	1.41
106	1.26	321	1.13
112	4.11	335	3.70
117	2.91	336	6.95
127	2.87	342	3.24
143	6.50	361	2.68
147	24.73	367	3.71
151	3.53	370	3.68
170	3.72	384	12.00
185	5.66	388	5.28
194*	8.10	482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 215.81
Разом з місячних вкладок від членів	$109,253.46
Відсотки від бондів	28,217.14
Відсотки від морґеджів	3,485.85
Відсотки від чл. позичок	786.19
Чинш від реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	1,250.00
Прихід друкарні і книгарні	16,246.57
З переносу федерального податку за поміч. сили	978.92
З переносу стейтового податку за помічні сили	48.94
З переносу інших фондів зза членів мол. департ.	25 20
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департаменту	89.00
Уневажнена дивіденда	16.48
Сплати морґеджів	4,939.56
Сплати чл. позичок	2,855.90
Разом	$168,193.21

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ		
1	Курилів Василь	$ 1,000.00
2	Машеський Михайло	500.00
7	Ткачишин Юрій	500.00
8	Чолій Василь	1,000.00
15	Клим Анна	1,000.00
27	Нападевич Стефанія	500.00
28	Куцик Марія	1,000.00
36	Скробач Анна	250.00
54	Хома И. Василь	500.00
70	Кричковський Теодор	500.00
94	Чоливай Василь	1,000.00
102	Дутковський Михайло	1,500.00
133	Шатинський Теодор	1,000.00
155	Басараб Іван	1,000.00
156	Ташик Яцко	750.00
163	Шостак Віллям	500.00
176	Мандрух Яким	1,000.00
204	Мороз Лев	1,000.00
204	Лялька Стефан	500.00
205	Васильковський Дм.	1,000.00
218	Лабай Стефан	1,000.00
221	Мадей Дмитро	500.00
221	Мадей Дмитро	500.00
223	Гаврилич Іван	500.00
233	Зазуля Ева	500.00
271	Левуш Григорій	1,000.00
272	Кохман Михайло	500.00
280	Насінник Микола	1,000.00
301	Древницький Микола	1,000.00
321	Цюх Петро	500.00
326	Кристіян Йосиф	385.00
334	Ковталюк Микола	500.00
338	Бурчій Марія	500.00
359	Чуй Василь	500.00
361	Стойка Йосиф	500.00
369	Сорниська Александра	500.00
370	Літер Федор	500.00
374	Ляшкевич Іван	500.00
388	Гачак Олександер	500.00
430	Рубель Стефан	500.00
487	Дісперов П. Олекс.	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	16,000.00
Грошеві звороти	7,034.82
Виплати на реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	229.37

Виплати допомог із Допомогового Фонду: Травень 1958

Відділ:		
1	Полиняк Гелена	25.00
5	Литвин Луць	35.00
5	Стиранська Марія	25.00
7	Капітула Матрона	25.00
13	Слободян Катерина	30.00
14	Майорчак Василь	30.00
17	Плечій Петро мол.	50.00
20	Квасняк Каролина	25.00
20	Войтович Прокіп	30.00
21	Захарчук Василь	35.00
29	Бат Микола	35.00
29	Гавришко Степан	35.00
31	Дзюба Анастазія	25.00
31	Томко Михайло	35.00
33	Зелінка Ольга	25 00
48	Мазула Аксентій	35.00
52	Шевчук Станислав	50.00
52	Ткач Григор	35.00
56	Карась Іван	35.00
65	Бутнер Юлій	200.00
78	Косинський Михайло	35.00
83	Ґелнер Михайло	35.00
83	Рій Петро	35.00
85	Костюк Онуфрій	40.00
98	Садовський Роман	35.00
99	Сенюк Анастазія	25.00
100	Михаць Марія	25.00
102	Панасик Катерина	25.00
103	Псюк Василь	40.00
105	Ґула Павло	40.00
106	Подоляк Анна	50.00
108	Дзят Іван	35.00
109	Стажецький Юлій	25.00
123	Левицький Василь	35.00
127	Бучинський Осип	35.00
127	Реґула Катерина	25.00
127	Сукмановська Софія	30.00
127	Щерба Марія	30.00
130	Пузик Дмитро	50.00
135	Мовчан Андрій	35.00
156	Глинська Софія	25.00
158	Саноцька Олена	25.00
159	Петрівський Степан	35.00
161	Довжика Катерина	25.00
161	Мазурок Тимофей	30.00
176	Гнатушко Катерина	25.00
177	Вардиґа Дмитро	35.00
179	Лесів Текля	25.00
179	Панчак Петро	20.00
179	Стеців Михайло	26.00
183	Фенвік Стівен С.	40.00
187	Нароґович Марія	25.00
187	Сенчук Теодор	25.00
192	Ґос Сальваторе	25.00
192	Лещинський Конст.	35.00
192	Сичик Микола	35.00
195	Вігуняк Андрій	40.00
200	Мороз Катерина	25.00
200	Вовк Степан	40.00
201	Борецький Гіларій	30.00
204	Росик Софія	25.00
204	Сиван Михайло	40.00
206	Виспянська Катерина	25.00
206	Бардочевський Осип	35.00
206	Щар Параска	35.00
218	Мельник Розалія	25.00
221	Лецик Филип	35.00
221	Токаревич Михайло	35.00
229	Гулька Павло	40.00
237	Стецик Катерина	25.00
241	Пригода Іван	35.00
242	Оленич Ева	25.00
251	Меґас Анастазія	25.00
254	Вусик Степан	25.00
257	Сильчак Чарлз	35.00
262	Черніски Перл	25.00
262	Придун Гелена	30.00
280	Рубльовська Анастазія	25.00
288	Тулба Павло	35.00
291	Онисько Василь	75.00
296	Тимочко Іван	40.00
305	Гайдамака Дмитро	35.00
305	Галл Франк	35.00
318	Крайовська Розалія	25.00
323	Ярема Петро	40.00
330	Ґошолок Енн	25.00
330	Поцинтилук Тереса	25.00
336	Іляночко Теодор	35.00
336	Курах Михайло	35.00
337	Скибик Марія	30.00
350	Бреля Анна	50.00
361	Каришин Михайло	40.00
361	Лушпинський Тома	35.00
361	Мединський Дмитро	40 00
361	Прокопів Алекс	35.00
361	Прус Дмитро	35.00
361	Ратушний Михайло	35.00
361	Скоревич Евстахій	40.00
364	Лопушанський Іван	35.00
365	Рудиянин Анастазія	25.00
369	Березяк Анна	25.00
369	Версук Степан	25.00
371	Васняк Ксеня	25.00
371	Воловина Едвард	25.00
379	Братейко Марія	25.00
379	Малук Ольга П.	25.00
379	Пірко Михайло	35.00
383	Шибал Гнат	35.00
388	Чайковська Марія	25.00
388	Марковська Юлія	25.00
396	Дяк Михайло	50.00
396	Федьків Марія	35.00
435	Філліпс Стася	50.00
436	Кігиницька Евг. П.	25.00
484	Топольницький Б. М.	40.00

Виплати з конвенційного фонду:

Друкк конвенційних звітів, відзнаки і інші виплати	2,429.02

Виплати з Народного Фонду:

Праці при виданні української енциклопедії в англійській мові	380.53

Виплати з фонду обезпеки інвестицій:

Направи і праці на реальностях в Керґонксон	12,000.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Обезпечення будинків від вогню і інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	1,148.88

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	18,662 04
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	5,099.14
Платня головного уряду	1,325.00
Обезпечення помічних сил	1,060.68
Федеральний податок за помічні сили	1,015.46
Кошти подорожі і репрезентації	935.48
Нагороди спеціяльним організаторам за нових членів	781.25
Оголошення	640.00
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	536.50
Шафи і машини для канцелярії У.Н.С.	407.15
Асекураційні департаменти за дозволи і податки	385.83
Видатки на пошту	315.59
Телефон	243.30
Лікарі за нових членів	166.00
„Свобода" за праці і друки	137.50
Прибори для зладження виказів (IBM)	125.44
Направи і чищення машин	82.81
Канцелярійні прибори	76.44
Спортова акція	70.36
Фотографічні знимки аплікацій і документів	54.75
Кошти подорожі організаторів	50.00
Вода і інші прибори в канцелярії У.Н.С.	7.50

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	40,800.00
Позички членам	4,001.19
Разом	$154,913.03

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем квітня 1958 осталася	$583,208.98
Прихід за травень	168,193.21
Разом	$751,402.19
Розхід за травень	154,913.03
Готівка з кінцем 31. травня 1958 р. остається	$596,489.16

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 596,489.16
Морґеджі	1,998,333.21
Бонди	14,069,570.15
Позички членам	295,667.93
Реальности	254,712.30
Друкарня	10,543.79
Разом	$17,225,316.54

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$16,366,313.54
Адміністрац. фонд	156,764.86
Конвенційний фонд	106,711.27
Запомоговий фонд	279,615.12
Народний фонд	9,413.93
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	57,975.35
Резервовий фонд	20,726.59
Сирітський фонд	120,060.06
Спеціяльний фонд на обезпеку інвестицій	106,688.59
Фонд Захисту Сирот	1,047.23
Разом	$17,225,316.54

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	49.44	126	2.87
2	20.39	127	162.46
3	53.70	128	84.24
5	128.49	130	182.76
6	22.80	131*	140.12
7	36.63	132	12.55
8	192.13	133	44.48
9	12.35	134	8.97
10	10.36	135	6.87
11	41.79	137	23.44
12*	47.60	138	13.14
13	28.34	139	22.79
14	148.16	140	41.57
15	26.43	141*	79.65
16	36.45	142	142.09
17	10.12	143	33.07
18	6.64	144	21.03
20	83.26	145	28.08
21	76.86	146	125.48
22	135.27	147	143.44
23	136.40	148	.50
24	7.08	149	37.81
25	207.19	150	68.02
27	105.06	151	26.07
28	.90	153*	283.81
29	47.38	154	5.28
30	5.02	155	77.52
33*	307.84	156	136.59
34	4.05	158	39.97
35	28.94	159	1.88
36	61.60	160	13.46
37	80.20	161	115.90
38	160.73	163	187.08
39	313.38	164	41.98
40	15.52	165	67.57
42	225.03	167	26.24
45	155.11	168	12.23
46	59.08	170	239.38
47	32.22	171	134.85
48	14.31	172	4.02
49	46.62	173	58.59
51	40.61	174	16.07
52	98.63	175	114.84
54	159.26	176*	166.89
55	89.79	177	86.72
56	52.23	178	16.79
57	252.15	179	29.52
59	201.49	180	26.59
60	26.80	181	5.41
62*	127.92	182	96.16
63	247.40	183	58.02
64	13.01	184	67.41
65	18.75	185	7.88
66	6.29	186	5.35
67	3.80	187	25.53
68	3.19	189*	108.86
69	23.77	190	8.58
70	38.47	191	127.90
71	54.70	192	80.86
72	1.19	194*	895.12
73	83.71	196	7.50
74*	8.24	199	17.69
75	111.98	200	210.14
77	1.97	201	1.00
78	.59	202	4.75
80	6.71	203*	101.17
81	42.40	204	496.87
82*	2.84	206	208.35
83	151.55	208	23.89
84	36.14	209	3.81
85	83.25	210	1.04
87*	45.70	211	36.70
89	.93	212	8.32
90	70.25	213	75.49
91	17.31	215	71.55
92	6.19	216	1.21
93	92.42	217	262.72
94	419.61	218	126.22
96	252.36	219	153.85
97	50.41	220	268.47
99	31.15	222	22.90
100	13.75	223	27.79
102	380.76	224	31.56
103	41.31	225	3.73
104	53.69	226	9.23
106	211.98	227	2.71
107	28.63	228	3.00
108	74.08	229	15.85
109	42.24	230	145.73
110	6.99	232	8.66
111	4.30	233	196.64
112	126.97	234	167.44
114*	205.56	235	31.75
115	25.23	236	126.62
116	9.87	237	161.67
117	17.80	238*	460.87
118	4.25	239	26.15
119	28.04	240*	1,060.93
120	138.70	241	43.77
121	125.89	242	37.67
122	11.47	243	29.73
123	18.77	244	2.73
124	1.54	247	9.06
125	326.24	248	55.08
		251	215.18

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
252	107.45	369	65.98
253	66.77	370	109.28
254	329.59	372	76.97
255	3.98	373	64.62
256	152.39	374	72.08
257*	62.07	375	71.37
259	33.49	376*	26.85
260	3.40	377	4.15
261	3.32	378	10.62
262	11.03	379	1,083.58
263	7.80	380	29.62
264	19.01	383	165.54
265	15.31	384	23.88
266	223.72	385	149.21
267	17.08	386	20.48
268	31.77	387	27.34
269	1.57	388	231.23
270	159.26	389*	4.05
271	137.05	390	102.27
273	2.00	391	10.28
274	30.92	393	36.30
275	45.83	394	31.36
276	111.76	396	46.41
277	373.42	397	166.89
279	.77	398	22.96
280	41.11	400	.38
281	267.41	401	1.86
282	4.54	403	.79
283	85.32	404	119.43
284	71.42	405	2.22
285	5.63	406	43.63
286	104.81	408	1.08
287	280.01	409	2.40
288	25.51	410	.50
289	153.89	412*	288.71
290	65.99	413	81.63
291	69.37	414	413.26
292	317.59	415*	1.80
293	140.69	418*	42.06
295	142.49	419	58.79
296	20.18	421	27.16
298	29.48	423	190.74
299	165.22	424	16.16
300	23.84	427	566.95
301	169.17	428	64.91
303	.77	429	2.17
304	191.36	430	238.71
305	45.15	432	1,653.73
306	12.00	433	38.94
307	73.27	436	219.64
308	69.13	437	198.73
309	59.05	438	9.58
310	79.59	439	454.23
312	11.14	441	197.12
313	13.59	442*	4.24
314	8.10	443*	38.76
316	369.35	444*	23.75
317	41.62	445	175.88
318	18.47	446	86.68
319	108.39	447	8.08
320	99.70	448	12.21
321	143.76	452	61.21
322	25.63	454	15.03
323	37.32	455	5.40
324	34.38	456	42.68
325	349.64	457	88.02
326	47.09	458	132.81
327*	263.90	459*	16.80
329*	14.69	460	99.34
330	18.82	461	104.11
331	30.79	463*	86.49
332	1.85	464	180.35
333	17.95	465	158.18
334	78.90	466	165.58
335	13.07	468*	59.45
336	238.93	469*	260.75
337	84.63	470*	78.67
338	29.13	472	186.53
339	14.98	473*	580.22
341	230.06	475	6.38
342	67.70	476	49.44
343	64.67	477	47.09
344	10.95	478	72.33
345	26.43	479	44.99
347	57.33	480*	2.85
348	109.66	481	80.39
349	116.17	482	.76
350	188.86	483	34.35
351	9.36	484	140.69
352	21.69	486	8.54
353	44.44	487	51.78
355	48.55	490	19.72
356	135.66	492	91.47
357	7.84	493	9.99
359*	3.37	494*	11.78
361	1,207.49	495	10.51
362	28.89	496	33.86
363	1.86	497*	228.13
364	240.87	499	78.92
365	1.80	593*	114.67
367	339.27	595	63.97
368*	19.60	596	8.31

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$39,104.49
З переносу звільнення членів від плачення вкладок в клясах 1, 2 і 3. (дивіденда)	796.35
Відсотки від бондів	7,245.40
Відсотки від морґеджів	1,625.88
Відсотки від чл. позичок	86.87
Уневажнена дивіденда	21.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	349.91
З переносу стейтового податку за помічні сили	17.01
Сплати морґеджів	1,586.41
Сплати чл. позичок	606.97
Разом	$51,440.29

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
130	Марсон Марія Анна	500.00
321	Ґеремеш Леся	100.00
321	Цюх Петро	60.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	1,700.00
Грошеві звороти	2,502.77
Доплата за вкладки для дітей, котрих родичі померли	137.37
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	89.00
Дивіденда для прийнятих наново членів	4.00
Дивіденда у звільненні плачення вкладок за членів в клясах 1, 2 і 3	796.35

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	2,307.07
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	295.78
Видатки канцел. на пошту	50.00
Перенос інших фондів за членів мол. департ.	25.20
Лікарі за нових членів	22.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	11,000.00
Позички членам	426.87
Разом	$20,616.41

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем квітня 1958 р. осталася	$119,143.93
Прихід за травень	51,440.29
Разом	$170,584.22
Розхід за травень	20,616.41
Готівка з кінцем 31. травня 1958 р. остається	$149,967.81

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 149,967.81
Морґеджі	650,927.47
Бонди	2,843,511.09
Позички членам	28,383.39
Разом	$3,672,789.76

Стан довжний:

Посмертний фонд	$3,586,212.12
Адміністрац. фонд	86,577.64
Разом	$3,672,789.76

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем травня 1958 остається	$17,225,316.54
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	3,672,789.76
Разом	$20,898,106.30

Роман Слободян, гол. кас.

З життя Відділів УНСоюзу

БРУКЛИН, Н. Й.

Делеґати 158-го Відділу УНС ім. Б. Хмельницького і Відділу ч. 325 „Запорозька Січ" звітують про Конвенцію

В суботу 14-го червня обидва Відділи УНСоюзу в Бруклині заповіли сходини своїх членів в Українському Національному Домі при вулиці Ґренд, на яких 5 делеґатів на 24-ту Конвенцію Українського Народного Союзу мали звітувати про те, як відбувався цей своєрідний сейм американських українців. На збори прибуло поважне число членів, які живо цікавилися тим, що діялося в Клівленді.

Зборами проводив голова Українського Національного Дому п. Йосип Лисогір, який на останній Конвенції був обраний на віце-президента УН. Союзу. Крім п. Й. Лисогора на збори прибули і всі інші чотири делеґати на Конвенцію з цих Відділів, а саме п. п. Юліян Павчак, Василь Цюпа, Сокіл і Троць.

П. Ю. Павчак сказав, що цьогорічна клівлендська Конвенція УНС була подією в житті американських українців і поважна частина нашого созового життя в перших місяцях цього року відбувалася під знаком Конвенції УНС. Сама Конвенція відбувалася в дуже поважній атмосфері, і цілість виглядала дійсно немов якесь законодатне тіло. Американські українці показали свою працею, що наш нарід зовсім не є гірший від інших народів, які мають в Европі самостійні держави тому, що не є найближчими сусідами СССР, а давніше не були сусідами царської Росії.

П. Йосиф Лисогір говорив подрібніше про працю на Конвенції, якої він був предсідником. Конвенція тривала від понеділка 26-го травня до суботи 31-го травня. Праця відбувалася в комісіях і на пленумі. Президент Двайт Д. Айзенгавер прислав „найкращі побажання для пам'ятної Конвенції" УНС. Сенатор ЗДА Роман Грушка закликав українців, щоб „були горді на своє походження". Промовець заявив, що не буде докладно говорити про те, що діялося на Конвенції, бо „Свобода" про це досить докладно реферувала щодня під час нарад. Він хоче тільки підкреслити, що бруклинські делеґати діяли як одна цілість, згідно себе підтримували і обороняли свої думки, чим здобули собі признання між делеґатами, а один член бруклинської делеґації здобув навіть поважне число голосів, як кандидат на головного радного (п. Василь Цюпа). В майбутньому Бруклин мусить бути ще краще зорганізований, а тоді буде зростати і число членів у Відділах і краще буде розвиватися життя в нашій громаді, що гуртується в тому гарному Національному Домі.

Делеґат Василь Цюпа реферував головніші рішення, які ухвалила Конвенція. Прийнято зміни в справі висоти забезпечення, про що докладніші пояснення незабаром має надіслати канцелярія Головного Уряду. Ухвалено збільшити на 15 центів місячно доплату до „Свободи", бо кошти друку цього нашого щоденника значно збільшилися, подорожчав папір і подорожчала праця, а саме під час Конвенції Конґрес ухвалив закон про збільшення поштових оплат і від часописів.

Інші делеґати доповнювали ці звіти та відповідали на запити, ставлені присутніми. На ці наради прибув новообраний головний секретар д-р Ярослав Падох, якого присутні привітали щирими оплесками. Під час свобідної розмови при склянці пива говорено про те, що Конвенція повинна оживити життя в Відділах, щоб те зацікавлення, яке було перед Конвенцією серед членів, не послабло.

Пан Йосип Лисогір заповів, що Бруклин хоче і цього року влаштувати Бруклинський День на „Союзівці" в місяці липні, куди наша громада повинна тоді масово виїхати. Подякувавши всім за участь у зборах, предсідник закрив збори.

Лу

ВІДДІЛ УНСОЮЗУ ч. 341 ВИНДЗОР, ОНТ., КАНАДА

Звіт делеґатів із 24-ої конвенції УНСоюзу

При кінці травня цього року відбулася в Клівленді, Огайо, ЗДА 24-та Конвенція Українського Народного Союзу, на яку наш Відділ вислав двох делеґатів: Олексу Косіковського і Павла Дуду. В попередніх роках наш Відділ якось не проявляв більшої діяльности, вибирали або перевибирали Управу Відділу і на цьому кінчалася, звичайно, вся наша праця. Та цього року в нас настала зміна на краще. Нововибраний голова Олекса Косіковський в короткім часі здобув 51 члена, в тому 32 старших, а 19 молодших, і завдяки тому наші люди не опинилися по чужих забезпеченевих аґенціях.

Обидва делеґати здавали звіт із Конвенції, і з тих звітів виходило, які користі дає Український Народний Союз тим українським людям, які в ньому забезпечені, а крім того УНСоюз дбає і про загальну українську справу, видає книжки англійською мовою, „Веселку" для найменших, утримує Союзівку, той клаптик української землі в Америці.

Все це робиться для добра забезпечених, добра українського народу в ЗДА і у вільному світі та для того, щоб ЗДА могли перемогти найбільшого ворога вільних людей, у тому і ворога України.

Належати до УНСоюзу — це честь для його членів.

Василь Антонів

ЛІМІНҐТОН, ОНТ., КАНАДА

Звіт делеґатів на 24-ту Конвенцію УНС

8-го червня в 3:30 год. по полудні в домівці УНО відбувся звіт про працю на 24-ій Конвенції УНСоюзу в Клівленді, Огайо, ЗДА. Збори відкрила і ними проводила голова місцевого Відділу УНСоюзу п. Маруся Середоха. Перший говорив делеґат Олекса Косіковський, а після нього делеґат Павло Дуда, обидва з Виндзору. Вони говорили про перебіг і вислід Конвенції УНС.

На цій Конвенції панувала велика дисципліна і порядок між делеґатами. На конвенцію прислав привіт президент ЗДА, Двайт Д. Айзенгавер і канадійський міністер праці українського роду М. Стар-Старчевський. Делеґати відвідали Український Город в Клівленді, де є пам'ятники великим українським діячам і той Город нагадує Україну. Делеґати були на Бенкеті, на якому виголошено важливі промови про українську справу, та де виконано і гарну мистецьку програму.

З виголошених промов делеґатів видко було, яку велику культурну роботу веде Український Народний Союз, видаючи цінні книжки англійською мовою, які освідомлюють англомовний світ про українську справу.

На Конвенції змінено деякі роди забезпечень, і тепер можна мати полиси на більші суми, про що докладно інформувати буде всі Відділи УНС головний секретар УНС.

Голова Відділу пані Маруся Середоха подякувала обом виндзорцям за їхні доповіді, а присутнім за участь у зборах і на тому закрила сходини.

При цій нагоді хотів би я кілька слів написати про наш Відділ в Лімінґтоні, чи як тут люди називають свою місцевість Канадійський Крим. Це перша згадка в часописі про наш Відділ, і хотів би я, щоб вона збудила людей до рухливішого життя.

Наша місцевість має прекрасне підсоння, дехто каже, що найкраще в Канаді! Сюди прибуває багато туристів із цілої Канади і ЗДА. Деякі сплять в шатрах в парку за одного доляра цілий місяць. Вода до купання, пісок до огрівання; деякі приїжджають криві й каліки, а від'їжджають здоровими. Хто не вірить, нехай провірить.

Юрко Глебів

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Рачестер, Н. Й.

Об'єднаний поклін тіням Героїв

Консолідація суспільно-політичних сил нашої еміґрації, це не тільки задушевна мрія рядового громадянина і крилата фраза „вопіющих в пустині" промовців з усіх наших сцен, але це вже таки реальний фактор наших прямувань до спільної мети, принаймеше тоді, коли виринає необхідна потреба. Живий, „в один гуж", відгомін обурення в серцях і в сумліннях нашої діяспори на провокативний ніж у спину в Парижі — це тільки один із симптомів цього радісного явища. Бо майже одночасно з тим, як ворожа рука гряззю наклепів обкидала Символ нашої самостійности, українська суспільність об'єднаним фронтом деклярувала свою вірність заповітам Героїв у 20-ліття смерти сл. п. полк. Є. Коновальця. Свою солідарність у цій справі виявили теж члени української громади в Рачестері в неділю, 25 травня ц. р.

Об'єднання сил, що заіснувало з цього приводу на терені нашого міста, заслуговує на особливіше вирізнення і підкреслення ще й тому, що це таки подія без прецеденсу в минулому: Дві вітки монолітної колись націоналістичної організації оце перший раз найшли спільну мову і з'єдиненими силами маніфестували свою вірність загально визнаним ідеям. Це дає підставу сподіватися, що ця перша спроба наближення і спільної дії не залишиться без наслідків у прийдешньому.

Не можна випустити з уваги ще одного моменту. Ми були вже свідками кількох маніфестацій об'єднаних сил нашої громади в цілому. За кожним разом можна було бачити реальну вартість спрямування розпорошених сил в одне русло. Останній показ єдности, що нам запрезентували ОДВУ й Організації Визвольного Фронту, був теж доказом сили, що її можна осягнути тільки в концентрації зусиль. Демонстрацію цієї сили можна було вичути особливо ж у другій частині програми, коли на сцену вийшли об'єднані хори ОДВУ й СУМА, Ансамбль Бандуристів ОДВУ і Струнна Оркестра юнацтва СУМА. Усі вони, особливо ж ці найменші, є учнями цієї ж самої школи і продуктом повної посвяти праці енерґійного мистця В. Божика.

Метою цих рядків не є рецензія. Ми хотіли радше особливіший наголос покласти на вказані вгорі моменти конструктивної праці, відклавши мистецький аспект святкування на другий плян. А все ж таки, ради хроніки подій, не можна промовчати ні програми, ні її виконавців.

Після відспівання гимну цієї країни п-ою П. Якимишин, цікавий спогад і характеристику сл. п. полк. Коновальця накреслив співучасник визвольних змагань, проф. С. Миколин, що спеціяльно прибув сюди з Канади. Гідним уваги в промові проф. Миколина, прихильника гетьманського руху, як він сам про це згадав, було те, що він з однаковою теплотою згадував не тільки свого колишнього командира, полк. Коновальця, але й відомого йому особисто з Карпатської України Щуку, пізнішого ген.-хор. Т. Чупринку та, що саме найцікавіше, гол. отамана С. Петлюру. Гарну промову, присвячену характеристиці осіб і подій виголосив теж проф. М. Саган з Бофало. В першій частині програми був ще сольоспів п-ні М. Климців, що ніжним, ліричним сопраном проспівала „Ой, чого ти, тополенько" Олеся-Іванова і „Спи, дитинко моя" Черкасенка-Людкевича.

Другу частину програми виконали згадані уже вище складові частини великої, об'єднаної групи, що раз напереміну, то знову всі разом вивели добре продуманий вокально-музичний монтаж з живим словом рецитації поеми М. Щербака „Уклін Героям" в виконанні пань Г. Остап'юк, Я. Зелез і М. Крамарчук. Інструментально-вокальні групи, під керівництвом п. В. Божика, без ніякої перерви і без зайвої метушні в антрактах, виконали історичну думу „Ой, Морозе", пісню з визвольних змагань „За Республіку Народню", народню пісню „У полі могила", М. Гайворонського „Вилітали сірі орли", пісні УПА „Гей, маршують вже повстанці", „А в лісі висока могила" і „Ой, зацвіли сади білі" Ольжича-Ніжанківського в обробітці В. Божика.

фортепіяновий супровід виконували пні Анна Сорохтей і Л. Саламаха. Програму закінчено співом національного гимну.

Я. П.

Клівленд, Огайо

Виставка Пластових книжок і преси

З нагоди посвячення пластового дому, яке відбулося 25 травня в його кімнатах уряджено заходами краєвого пластового музею виставку пластових видань.

Пластової преси було 106 різних назв, виданих в різних державах, де були або й тепер діють пластові з'єднання молоді.

З Австралії було 3 пресові видання, з Австрії 1, Арґентини 2, Галичини 3, ЗДА 56, Італії 1, Канади 9, Карпатської України 3, Німеччини 26 і Франції 1.

Найбільш цінними і рідкісними були газети-журнали з Галичини: „Молоде Життя", „Вогні" і „Дорога", а з Карпатської України „Пластун-Юнак-Черкес", перший пл. журнал, в трьох мовах, що виходив в Ужгороді 1926 р. Його заступив журнал „Пластун" лише в українській мові, спочатку етимологічним, потім мішаним й остаточно фонетичним правописом. З-перед другої світової війни виходив в Парижі журнал „Ватра", одиноке число якого було на виставці. Цікаві були циклостилеві видання „Юнацький Зрив", що виходив в таборі полонених в Ріміні в Італії, „Зелене Весло" в Арґентині та „Наш Шлях" в Австрії.

Пластова преса, що виходила, а почасти й тепер виходить в Німеччині досить чисельна. Крім журналів, які видавав провід Пласту „Молоде Життя" і „Пластовий Шлях", був на виставці цілий ряд журналів, які існували дуже коротко. Повставали вони з ініціятиви молоді в гуртках або в куренях і після появлення одного або кількох чисел завмирали. До таких журнальчиків — газеток належать: „Беркут", „Гартуйсь", „Скиталець", „Юнак", „Шершень" і другі.

Найбагатша виставка видань була з ЗДА. Дуже цікаві видання — це „одноднівки", які виходять з нагоди різних пл. свят. Деякі з них вийшли з ілюстраціями та з наліпленими фотознимками. До таких одноднівок належать „Верховинськими стежками" стор. 82 і „Зелена Полонина" стор. 56, обидві із Пл. Станиці Джерзі Сити з 1955 і 1953 рр.

Досить багато є журналів, які вже мають за собою „стаж" кільканадцяти літ. Сюди відносяться журнали, які видають курені пластових сеньйорів й стар. пластунства. Вони стало виходять в досить гарному оформленні й добре редаґовані.

Найстарший пл. журнал є „Молоде Життя" — офіційний орган Пласту, який виходить від 1920 року. Повні річники його мають дуже велику вартість і містять матеріял, так потрібний до Історії Пласту.

Книжковий Відділ мав 95 назв, з того видано в Галичині 9, Канаді 6, Закарпатській Україні 22, Німеччині 26 і в ЗДА 32. Видання з Галичини й Карпатської України є рідкі. На виставці були: Пеленського — „Пластовий Гурток", Кархута — „Перша, друга і третя проба пластуна" 1929 р., П. Франка — „Пластова Пригода" 1922 р., Л. Бачинського — „Порадник Пластуна" 1930 р., який сконфіскувала польська поліція в Перемишлі і „Готовсь", якого вийшло дуже обмежене число в Кракові. Найбільш цінною була збірка видань Карпатської України, з Ужгороду і Праги: летючки, статути, цінники, пластові календарі, О. Вахнянина — „Пластовим шляхом за красою життя" 1924 р., Л. Бачинського — „Порадник Пластуна", „Вовченята і Лисички", „Основи Пласту", „Сліди" і д-ра Д. Козицького — „Пластовий впоряд" і „Як таборувати", С. Черкасенка — „Вечірний гість", 1924 р., Дуб-Кобза — „Пластовий Співаник" та різні оговідання з „Пластової Бібліотеки" 1926 р.

З видань на скитальщині в Німеччині були заступлені усі видання „Молодого Життя" і „Записок Українського Пластуна", календарі та різні інші циклостилеві видання, як „Перша допомога", Саєвич — „Наші страви" тощо. В ЗДА і Канаді вийшло ряд книжок-посібників для молоді згл. для виховників. Кожного року число видань збільшується як розміром так і кращим оформленням. Пресові й книжкові видання мають різнородний вигляд, формат і друк, від писання машиною, шапирографом до друкарських машин. Загально помітне краще зовнішнє оформлення й читкий друк на кращому папері.

Крім преси і книжок на виставі були поштові марки й поштівки, видані в краю, Німеччині, Франції, Карпатській Україні, ЗДА і Канаді. Багату збірку обіжників, звітів, інструкцій, правильників і т. п. не виставлено за браком місця.

Безперечно, виставка пластових видань не була повною. Це була збірка переважно власність Пластового Музею в Клівленді підсилена деякими виданнями з архіву Сірого Льва (3 книжки і 13 пресових видань) та керівника музею. Рівночасно з виставкою друкованого слова бажаючі оглядали Пластовий Музей, приміщений в окремій кімнаті.

Л. Б.

Балтімор, Мд.

Свято Героїв

Заходами 31-го Відділу ОДВУ та 14-го Відділу ООЧСУ при активній співпраці місцевого Осередку СУМА ім. Першого Листопада, Відділ СУА та Пластової Станиці українська громада міста Балтімору величавою святочною академією, що відбулась 25-го травня ц. р. у великій та просторій залі ІВКА, гідно відзначила Двадцятиліття з дня смерти Основоположника Українського Руху сл. пам'яті полк. Євгена Коновальця.

Святочну академію попереджено панахидою за поляглих Героїв в боротьбі за волю України. Саму ж академію розпочато співом американського та українського національних гимнів. Її офіційно відкрив голова місцевого Відд. ОДВУ п. П. Войтович, згадуючи, що ті ідеали, за які боровся сл. п. полк. Є. Коновалець, ще не осягнені та боротьба продовжується, і триватиме так довго, поки вони не стануть дійсністю.

Святочну промову виголосив широко відомий українському суспільству, колишній політичний в'язень, суспільно-громадський, та політичний діяч проф. Михайло Кушнір з Вашингтону. Д. К. Прелеґент підкреслив тяглість традиції вшанування наших лицарів-національних героїв, пов'язуючи з українськими прекрасними народними звичаями, коли то на Зелені Свята на Рідній Землі, по цвинтарях на могилах відправляли Панахиди по героях, чим лучились з покійними. Промовець перейшов до тих обставин, серед яких виростав і діяв сл. п. полк. Є. Коновалець. Він як провідник ОУН, та праця ОУН, що охопила по всій Україні молодь, яка всецілo віддалась на службу своїй Батьківщині, затрівожила червону комуністичну Москву, тому вона за всяку ціну старалася, як раніше вбила сл. п. Гол. Отамана С. Петлюру, так в тридцятих роках намагалась знищити сл. п. полк. С. Коновальця, думаючи, що вбиваючи його, покінчить з ідеєю цілого українського народу. Але ворог помилився, бо ідеї не знищив, вона живе, і буде жити!

В мистецькій програмі взяли участь п-ні З. Лавришко-Бундзяк, що при фортепіяновому супроводі п-ні проф. І. Приймової (обидві з Ню Йорку) виконала „Ой, вербо, вербо", муз. С. Людкевича, „Засумуй, трембіто" — Н. Нижанківського, „Нагадай, бандуро" — Г. Китастого, та „Любіть Україну" — муз. М. Фоменка. Виконання сольових пісень п-ні З. Лавришко-Бундзяк заслуговує на признання, її милозвучний голос чарує слухача. Тому публіка після кожної точки рясними оплесками винагороджувала наших гостей з Ню Йорку, що вперше загостили до нашої громади.

Виступав теж відомий нашій громаді чоловічий хор 14-го Відд. ООЧСУ, доповнений жіночими голосами з інших організацій. Хор цей виконав „Ви хотіли б спинить" — муз. Я. Ярославенка та „Засумуй, трембіто" — муз. А. Гнатишина. Мішаний хор відспівав такі пісні: „Чорна рілля ізорана" і „Вкраїно Мати кат сконав". При виконанні хорових точок акомпаніювала п-а Оксана Мацюрак, учениця УМІ, місцевого відділу, та Р. Савицького, Улляна Шав'як виконала: Геллера — пісню, Ф. Спіндлера — аллеґіо, та Р. Савицького — тема з варіяціями. Виконання цієї маленької учениці було добре. Крім того в вокальній програмі виконали дует „Зустріч в лісі" (сюжет з повстанчого життя) п-ні А. Стельмах і п. А Чорний. Деклямували з великим чуттям: п-на М. Бендюк, „На могилах" та п. Б Мельник „На смерть Вождя" — О. Грицая.

Спільним відспіванням „Не пора," закінчено цю святочну академію, яка без сумніву була успішною, про що свідчить чисельна фреквенція наших громадян, бо простора заля „ІВКА-и" була вщерть заповнена. Слід зазначити, що гарно зготовлені програмки, на першій сторінці портрет сл. п. полк. Є. Коновальця, а на зворотній сторінці революційний герб, чорна і червона краски по боках яких розміщені три багато змістовні букви — символ змагань українського народу: ОУН. Такі програмки свідчать про добрих господарів, а подяка належиться п. К. Бабякові, голові 14го Відд. ООЧСУ за виготовлення.

Т. Царик

Шикаґо, Ілл.

Українське Мистецьке Товариство при праці

Черговою імпрезою УМТ в Шикаґо на закінчення весняного сезону був Авторський Вечір письменниці Людмили Коваленко, що відбувся 8-го червня ц. р. в залі Тва „Самопоміч" при участі понад 50 осіб — любителів української літератури і рідної культури взагалі. Цей вечір сміло можна зачислити до тих рідкісних у нас культурних імпрез, яких брак так дуже відчувається у нашому громадському житті.

На програму цього вечора зложилися: коротке слово самої письменниці про новий літературний твір, над яким вона саме тепер працює, а це „Не своя земля", — а потім читання уривків із цього твору. Уривки ці, свобідно, та живо читала сама авторка, а також п. д-р Катря Кохно, професор університету в Шикаґо. В другій частині програми п. д-р Кохно прочитала сценку „Княгиня Ольга" із збірки Л. Коваленко „Віта Нова", а сама авторка закінчила свій вечір веселою гуморескою „Українська відьма" — картина з недавно минулих таборових буднів у Німеччині. Читання уривків із заплянованої трилогії „Не своя земля", живо розмальовані картини, діялоги — перенесли слухачів в давні, добрі часи в Україні, а гумореска „Українська відьма" пригадала всім смутки і радощі таборових буднів, з яких так недавно ми всі вийшли.

Після читання відбулася в милій, дружній атмосфері, виміна думок і запитань. Між ними замітні були такі: Як родиться у письменника ідея написання твору, — друге питання: чи твори мистецтва Совєтської України, як пісні, музика, література, опера, фільми, платівки тощо, що їх Москва пересилає нам на еміґрацію — можуть помогти нам держати зв'язок з рідною землею, чи, навпаки, ми маємо їх відкидати.

На перше питання пані Коваленко відповіла, що вона ніколи не плянує і не укладає програми чи якоїсь схеми свого запланованого твору. В її уяві родиться якась ідея і тоді вона відчуває потребу її втілити; або виринають картини з України, чи постатті, яким вона мусить надати життя, певну окреслену дію і тоді вона пише і пише...

На друге питання у неї була відповідь коротка і всім українцям самозрозуміла: Все те, що фабрикує Кремль, хочби це мало нібито характер український, як опери, фільми, твори красного письменства, платівки тощо, все це є тонко прядена московська вуаль, яка старається вмілою і рафінованою пропаґандою затуманити дійсний стан, що існує в Україні. Для прикладу вона подала, що казки Грінченка написані перед совєтським царюванням куди більше зв'язують нас з рідною землею, з її пахощами і чаром, як твори сучасних підсовєтських письменників, писаних українською мовою але, всі добре знаємо про те, що на наказ Кремля.

На закінчення цього замітного вечора — любителі мистецтва висловили побажання до Управи УМТ, щоб вона в майбутньому подбала про більше таких культурних імпрез в осінньому і зимовому сезоні.

Р. Т.

II-ий З'їзд Українських Інженерів Північної Америки

Товариство Українських Інженерів Америки та Українське Технічне Товариство Канади уладжують спільно II-ий З'їзд УІПА в днях 30-го і 31-го серпня 1958 року в Ню Йорку, для відзначення 60-ліття Київського Політехнічного Інституту та 60-ліття Товариства Українських Студентів Львівської Політехніки „Основа".

Цей з'їзд Українських Інженерів, так як і попередній, що відбувся в 1955 р. в Торонто, має (крім відзначення 60-ліття Київського Політехнічного Інституту і Товариства „Основа„ та виголошення наукових доповідей) — скоординувати діяльність обох професійних Товариств, довести до тіснішої їх співпраці та визначити напрямні їхньої діяльности на будуче. Завданням З'їзду буде також сконсолідувати ще краще наших інженерів-українців та розглянути нові вимоги, які ставить сучасна дійсність до нашої громадської активности.

Для обговорення справ, зв'язаних із З'їздом, відбулися в домівці ВУІА, (в Українськім Інституті Америки) в Ню Йорку, ширші сходини ТУІА, на яких передискутовано ряд суґестій щодо організаційної та технічної сторінки З'їзду.

З'їздовий Комітет, якого головою є п. інж. Ірина Колтонюк, відбув ряд засідань та обміркував бюджет і програму З'їзду. Запрошено М. В. Подруцького, б. декана інженерно-оудівельного факультету Київського Політехнічного Інституту, для доповіді про Київський Політехнічний Інститут, інж. М. Кухара — для доповіді про Т-во Укр. Студентів Львівської Політехніки „Основа" та ряд інженерів-науковців з рефератами з ділянок їхніх спеціяльностей. Намічено також вінєту З'їзду та відзнаки для учасників З'їзду.

В суботу, 30-го серпня 1958 р. в 1-ій год. по пол. відбудеться в Українськім Інституті Америки в Ню Йорку Святочне Відкриття З'їзду, опісля будуть виголошені обидві ювілейні доповіді. По Комісіях йтимуть наукові реферати та наради КОП (Координаційного Осередку Праці Українських Інженерів) і Т-ва студентів-техніків „Основа". Вечером тогож дня відбудеться в залях готелю Ню Йоркер бенкет і баль.

В неділю 31-го серпня 1958 р. будуть відправлені Богослужби в українських церквах, опісля проєктоване є оглядання особливостей Ню Йорку (автобусами). По полудні відбудуться в Українськім Інституті Америки наради в організаційних справах та дискусія на тему „ Ми і українська дійсність". З'їзд закінчиться „Прощальною гутіркою" зі спогадами про студентські часи.

Запити в справа З'їзду та зголошення участи у З'їзді прохаємо надсилати на на адресу:

UKRAINIAN ENGINEERS' SOCIETY OF AMERICA
2 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Подробиці є подані в запрошеннях, які Комітет вишле вчасно.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою і радіом)

НОВА ОПЕРА ПРО „ВОЗЗ'ЄДНАННЯ"

Як подає „Радянська Культура", артисти Харківського оперового театру, „в результаті надхненної і напруженої трирічної праці, в співдружності з харківським композитором М. Карміським (нова форма соціялістич. мистецького співіснування — ред.) створили оперу „Буковинці". Лібретто до цієї опери написав лавреат сталінської нагороди, відомий із своєї діяльности в Міхайловському комітеті „За возвращеніє на родіну" — Ігор Муратов. Тема опери — „возз'єднання з старшим братом". Очевидно, нова опера, створена в незвичайний спосіб „співдружности" артистів і композитора, хоч і „користується успіхом у глядачів", потребує ще значних поліпшень, бо й „зараз, після прим'єри, творці вистави і автори продовжують працювати над окремими сценами, вокальними партіями та картинами". Рецензент нової опери Ю. Юр'єв, пишучи про першу її виставу, між іншим зазначає, що „мові її бракує лякомізму, ще багато в ній розтягнених місць, а, наприклад, „Колискова" у 2-ій дії — вона мелодійна і красива, але така довга, що навіть набридає слухачеві".

Циган казав інакше: „Хоч не красива, так довга..."

○ На залізничних лініях Японії іде війна за спільні і за окремі вагони для чоловіків і жінок. З проголошенням у післявоєнній Японії „рівних прав", дирекція державних залізниць поділила порівну вагони між чоловіками й жінками. Але тому, що чоловіків у поїздах завжди більше ніж жінок, жінки подорожують у вигідніших умовах, проти чого протестують чоловіки. Японські студенти приєднались до тієї акції, наводячи свій власний арґумент: сеґреґація у поїздах внеможливлює нав'язування знайомства і тому є протидемократичною.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Ділимося сумною вісткою зі всіма бувшими вояками Армії УНР, а також Друзями і Знайомими, що від нас відійшов у вічність

бл. п. капітан-лийтенант Української Державної Фльоти,

СВЯТСЛАВ ШРАМЧЕНКО

24-го червня 1958 року у Филаделфії.

ПАРАСТАС буде відправлений у **П'ЯТНИЦЮ, 27-го ЧЕРВНЯ 1958 р.**, о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Пасевича — Френклін і Бравн вул. у Филаделфії.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ буде відправлене в соборі св. Володимира — Berks і Germantown Ave. — в **СУБОТУ, 28-го ЧЕРВНЯ 1958 р.**, о 9-ій год. рано.

ПОХОРОН відбудеться в **СУБОТУ, 28-го ЧЕРВНЯ 1958 р.**, о год. 1-ій по пол. на Українському Православному Цвинтарі в Савт Бавнд Брук, Н. Дж.

З сумом — **ДРУЖИНА, СИН і РІДНЯ**

Ділимося сумною вісткою, що 24-го червня 1958 року несподівано помер, видатний учасник Українських Визвольних Змагань,

КАПІТАН-ЛЯЙТЕНАНТ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ФЛЬОТИ,

Святослав О. ШРАМЧЕНКО

член Головної Управи Об'єднання б. Вояків Українців в Америці.

ПАРАСТАС буде відслужений в П'ЯТНИЦЮ, 27-го ЧЕРВНЯ ц. р., о год. 8-ій веч., в каплиці похоронного заведення Пасевича у Филаделфії.

В СУБОТУ, 28-го ЧЕРВНЯ ц. р., о год. 9-ій рано в Соборі св. Володимира, — буде відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА, а о год. 1-ій по полудні — відбудеться ПОХОРОН, на цвинтар в Bound Brook, N. J.

Закликаємо всіх Побратимів взяти участь у цих похоронних відправах.

ГОЛОВНА УПРАВА ОБВУА

З ЧЕРГОВОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ВЕЧОРА ОУП „СЛОВО"

Черговий літературний вечір Об'єднання Українських Письменників „Слово", що відбувся 18-го травня 1958 р. в залі Українського Інституту Америки зібрав чисельну авдиторію. Вечір було присвячено інформації про найновішу українську поезію на рідних землях.

Доповідь про сучасну українську поезію в Українській ССР зробив Богдан Кравців. Вечір відкрив коротким вступним словом голова ОУП Григорій Костюк. Він звернув увагу присутніх на те, що цей вечір є свого роду подією. До цього часу Об'єднання Українських Письменників „Слово" влаштовувало принагідні літературні вечори присвячені окремим особам і подіям. (Вечори присвячені пам'яті Юрія Яновського, Миколи Куліша, Остапа Вишні, Миколи Хвильового, Олександра Довженка тощо). Але то були вечори, пов'язані переважно з нашими втратами. Сьогодні ж присвячено вечір цілому великому поколінню молодих поетів, які виступили в нашій літературі в останніх двох десятиріччях. Що принесло нового, цікавого і свіжого це молоде покоління в нашу літературу — про це присутні почули з доповіді Богдана Кравцева.

Понад півтори години цікаво і змістовно доповідав Б. Кравців. Він нарахував понад 110 нових імен, що появилися в підсовєтській українській літературі за останні роки. Не всі імена позначені справжньою „іскрою Божою". Багато серед них випадкового, не талановитого і графоманського. Але зате є значна кількість імен, які позначені рисою справжнього таланту. Серед них імен були згадані Валентина Ткаченко, Тамара Коломієць, Василь Грінчак, Наталія Кащук, Віктор Лазарук, Андрій М'ястківський, Володимир Лучук, Ліна Костенко, Михайло Клименко, Григорій Кривда, Ольга Маруніч, Онисим Мельник, Микола Миколасенко, Олексій Палащенко, Григорій Печенівський, Надія Приходько, В. Сом та інші. Вони першими своїми творами обіцюють, що якщо не повернуться страшні криваві 30-ті роки, то жодні теперішні партійні наглядачі і дресувальники не перешкодять їм дати твори значної мистецької вартости.

Богдан Кравців не погоджується з тими думками, що появилися в останній час у нашій еміграційній пресі, що там на рідній землі нашій, під тяжким тиском диктатури, на сьогодні в поезії маємо одну чорну пустку і графоманію. Ні. Якіколись так і тепер в найтяжчих режимових умовинах український народ виплоював і виплоює багато талантів, що виявляють себе в усіх галузях життя, в тому і в поезії. В сучасній українській літературі на рідних землях відбуваються цікаві процеси. На підставі багатьох матеріялів із підсовєтської преси Б. Кравців ствердив, що багато із старшого покоління поетів, що пережило і випадково вижило сталінський терор, тепер якось знітилось, творчо принищкло і боїться вже втратити, набуту підстрахом смерти, ідеологічну соцреалістичну витриманість. Натомість молодь, яка прийшла і приходить до літератури після другої світової війни, визначається сміливістю думки і творчих засобів. Молоді поети вибирають собі нові форми і різноманітні теми. Рішуче відштовхуються від офіційної, бляшаної, так званої виробничої поезії. Натомість всеожно культивують поезію пейзажну, настроєву, інтимну, любовну і філософічну. Різноманітні й мистецькі засоби та форми. Поруч із старою клясичною формою римування, культивується теж і сонет, білий вірш побудований на асонансах, внутрішній римі та ритмічних наголосах. При цьому Б. Кравців зробив цікаве зауваження, що серед молодих радянських поетів є декілька, що формою і змістом своїх поезій мають щось спільне з поезією наших молодих еміграційних поетів (Ю. Тарнавський, Б. Бойчук, Емма Андієвська, Богдан Рубчак тощо). І хоч ці виросли вже на західньо-европейській поезії (головно німецькій, французькій і американській) проте, очевидно, єдність світовідчування одного покоління тут грає домінуючу ролю.

Богдан Кравців продемонстрував не тільки багатющий поетичний матеріял в найрізноманітніших зразках, але й подав докладні бібліографічні та біографічні відомості про майже кожного з молодих поетів. Закінчив свою доповідь глибокою вірою в те, що, не дивлячись на всі ті тяжкі умови убивчого моностилю і партійної диктатури, яка панує в Україні, не дивлячись на ті страшні жертви, що їх зазнала наша література в добу сталінського терору, молоде покоління, що прийшло до поетичного голосу, щойно тепер, має багато даних розвиток української літератури і поезії піднести на вищий ступінь. Чи здійсниться ця надія, покаже майбутнє.

Після доповіді відбулася цікава дискусія над порушеними питаннями, яку започаткував своїм виступом Юрій Лавриненко. В дискусії взяли участь Богдан Бойчук, Юрій Соловій, проф. Мияковський, Раїса Бакум, Ф. Мелешко.

Закриваюч вечір Гр. Костюк зробив кільна підсумкових зауважень до дискутованої приблеми, подякував Б. Кравцеву за його вельми цікаву й змістовну доповідь і повідомив, що з огляду на наявний великий інтерес до осягів і стану нашої літератури і мистецтва на рідних землях ОПУ „Слово" має на меті дати щекілька вечорів, присвячених іншим жанрам і іншим мистецьким виявам в сучасній Україні.

Л. В.

● **Англійського прем'єра Гаролда Мекміллена** перестерегли, щоб він з усіми бюрами та урядовцями чимскоріше виїхав з будинку на Давнінг Стріт 10 в Лондоні до іншого дому, бо цей 300-річний будинок може завалитися. Щоб відремонтувати цей історичний будинок, залишивши в давньому вигляді тільки його фронт треба буде витратити з державної каси $ 1,120,000.

До Женеви виїдуть 12 американських учених

Женева. — Найменше 12 видатних американських науковців прибуде до Женеви на конференцію в справі встановлення контрольно-інспекційної системи, яка ґрантувала б збереження міжнародної умови про припинення дальших експериментальних атомово-водневих вибухів. До американської делеґації будуть включені три сейсмологісти. Стверджено, що можна контролювати підземні атомові вибухи, однак дискусійним ще є питання чи можна відрізняти підземні вибухи від землетрусу. До складу делеґації, крім учених з ділянки атомової енергії, належатимуть представники державного департаменту, департаменту оборони й Комісії атомової енергії. Також три інші західні держави, які братимуть участь в конференціях, а саме — Англія, Франція і Канада, — пришлють своїх атомових учених та політичних і військових дорадників. Чотирма головними американськими делеґатами-вченими є д-р Ганс Бете, професор фізики в Корнелл університеті і член президентської Наукової дорадчої Комісії, д-р Гаролд Бравн, асистент директора Радіяційної лабораторії при Каліфорнійському університеті, д-р Карзон Марк з Лябораторії Лос Аламос і д-р Антін Туркевіч, професор Інституту атомових енергій при університеті в Шикаґо. Цей останній і володіє російською мовою. З-поміж совєтських учених, які братимуть участь в конференції, відомі два призвища — Ніколая Семйонова, лавреата Нобля з ділянки хемії, та Ігора Тамма, також видатного теоретика-фізика.

Де Ґоль студіює справи НАТО

Париж. — Французький прем'єр генерал де Ґоль перевів довгі наради спершу з генеральним секретарем Північно-атлантійського пакту (НАТО), колишнім бельгійським прем'єром Генрі Полем Спааком, а після того з гол. командантом збройних сил НАТО, американським генералом летунства, Лорісом Норстедом. Про ці наради не оприлюднено ніякого комунікату, але в часописах появились вістки, що ген. де Ґоль розглядає можливості такої реорганізації штабу НАТО, щоб Франція дістала в ньому численніше представництво та м. і. командування над всіми европейськими суходільними військами. Роля Франції в НАТО зменшилась з моментом відкликання з европейського континенту кругло 400,000 армії на альжирський фронт проти тамошніх мусульманських партизанів. Французькі генерали твердять, що ситуація арабських партизанів сильно погіршилась, головно внаслідку успішного „задротування" альжирсько-туніського кордону: безперервні дротяні застави вздовж цілого того кордону насичені електричним струмом високої напруги і сполучені автоматичною алярмовою системою, так, що воно зупинило напливи зброї і людей з-поза туніського кордону. Речник уряду де Голя, письменник Андре Мальро, склав заяву в справі політики де Голя супроти Альжиру. Він заповів покликання до життя комісії з трьох французьких лавреатів Нобеля для дослідження закидів щодо тортурування альжирських полонених і в'язнів. Він говорив знову про рівність всіх мешканців Альжиру та піднесення суспільного й економічного стану країни і про те, що після переведення виборів в Альжирі прийде час „на решту". Він не згадав слова „інтеґрація", якої хочуть французькі екстремісти в Альжирі, і тому назагал та заява зробила добре враження на мусульман.

● **Західня Німеччина** стала знову летунською потугою. Дві ескадрильї бомбардувальників, що можуть перевозити атомові бомби, введено в службу на летовищі недалеко голляндського кордону.

ГОРДОНА ҐРЕЯ НАЙМЕНОВАНО АСИСТЕНТОМ ПРЕЗИДЕНТА

Вашинґтон. — 24-го червня президент Айзенгавер найменував на свого асистента в справах національної безпеки Ґордона Ґрея, який досі був директором Уряду Оборонної Мобілізації. Асистентом Президента в справах національної безпеки був Роберт Котлер, який тепер вертається на своє давніше становище голови Компанії Олд Колоні в Бостоні, Массачусетс.

ЧЕМПІОНКА СПЕЛЛІНҐУ ВИГРАЛА $14,000 НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Ню Йорк. — 14-річна Джюлітта Шлеґюбер, яка здобула перше місце на крайових змаганнях, у спеллінґу, виступала на телевізії на програмі, де можна виграти за вдалі відповіді $64,000, і добре „проспеллувала 10 тяжких до написання слів, і виграла в першому дні $8,000. Вона спеллувала такі слова „сейсмографія", „калейдоскоп", „евфемістік", „анемометер" та інші.

● **П'ять англійських консервативних послів**, відомих, як „група бунтівників", які в травні цього року, на знак протесту проти нібито занадто „слухняної" у взаєминах з ЗДА зовнішньої політики уряду відмовилися голосувати з рештою консервативних послів — „покаялися" і просили вважати їх надалі за здисциплінованих членів парляментарного клюбу. Вони заявили, що теперішня зовнішня політика прем'єра Мекміллена на Середньому Сході відповідає інтересам і престижеві Англії.

ТАРЗАН, ч. 4083. Диявольський плян.

Коли Том помалу скрадався до необережних горилят...

Джім прошепотів до провідника своїх людей: — Я плачу вам за все, добре? — Тубілець засміявся. — Так, бване...

— А тоді, — підморгнув Джім, коли надійде непередбачена небезпека, подбайте натиснути ваші рушниці.